

Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÎRE Nr. 138
din 10.02.2009

cu privire la aprobarea unor reglementări tehnice

Publicat : 10.03.2009 în Monitorul Oficial Nr. 51-52 art Nr : 218

În temeiul art.3 din Legea nr.420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.36-38, art.141), cu modificările și completările ulterioare, Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se

aprobă:

Reglementarea tehnică „Cerințe esențiale de securitate față de explozivi de uz civil și condițiile privind plasarea lor pe piață”, conform anexei nr.1;

Reglementarea tehnică „Cerințe de securitate față de echipamentele individuale de protecție”, conform anexei nr.2;

Reglementarea tehnică „Echipamente și sisteme protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive”, conform anexei nr.3.

Prim-ministru

Zinaida

GRECEANÎ

Contrasemnează:

Prim-viceprim-ministru,
economiei

Igor Dodon

Gheorghe Papuc

ministrul

și comerțului

Ministrul

afacerilor

interne

Nr. 138. Chișinău, 10 februarie 2009.

Anexa nr. 1
la Hotărîrea Guvernului nr. 138
din 10 februarie 2009

REGLEMENTARE TEHNICĂ
„CERINȚE ESENȚIALE DE SECURITATE FAȚĂ DE
EXPLOZIVII DE UZ CIVIL ȘI CONDIȚIILE PRIVIND
PLASAREA LOR PE PIAȚĂ”

I. Domeniu de aplicare

1. Prevederile Reglementării tehnice “Cerințe esențiale de securitate față de explozivii de uz civil și condițiile privind plasarea lor pe piață” (în continuare – Reglementare tehnică) sînt elaborate în baza Directivei Consiliului European 93/15/CEE din 5 aprilie 1993 privind armonizarea legislației statelor/Membre referitoare la plasarea pe piață și supravegherea explozivilor de uz civil și se aplică explozivilor, așa cum sînt definiți în pct. 3 lit. a).

2. Prevederile prezentei Reglementări tehnice nu se aplică:

- a) explozivilor, inclusiv munițiilor, destinați utilizării de către forțele armate și poliție;
- b) articolelor pirotehnice;
- c) munițiilor de uz civil.

II. Terminologie

3. În sensul prezentei Reglementări tehnice următorii termeni și expresii se definesc astfel:

a) *explozivi* – materii și articole considerate ca fiind explozive în recomandările Națiunilor Unite privind transportul produselor periculoase și care se încadrează în clasa 1 a acestor recomandări;

b) *recomandările Națiunilor Unite* – recomandările stabilite de Comitetul de experți al Națiunilor Unite privind transportul produselor periculoase, așa cum au fost publicate de această organizație (Cartea Portocalie) și modificate pînă la data adoptării prezentei Reglementări tehnice;

c) *securitate* – prevenirea accidentelor și, atunci cînd această prevenire nu poate fi evitată, limitarea efectelor acestora;

d) *siguranță* – prevenirea utilizării explozivilor ce contravine reglementărilor în vigoare și ordinii publice;

e) *armurier* – orice persoană fizică sau juridică a cărei ocupație constă total ori parțial în fabricarea, comercializarea, schimbul, închirierea, repararea sau transformarea armelor de foc și muniției;

f) *transfer* – orice deplasare fizică a explozivilor pe teritoriul Republicii Moldova, precum și din alte state către Republica Moldova sau invers, cu excepția deplasărilor în cadrul aceluiași amplasament;

g) *autorizație de transfer* – decizia luată pentru a permite transferuri prevăzute de explozivi în/din Republica Moldova dintr-un/într-un alt stat;

h) *întreprindere/agent economic din sectorul explozivilor* – orice persoană fizică sau juridică deținătoare de licență și autorizație, care o îndreptățește să se angajeze în fabricarea, depozitarea, utilizarea, transferul sau comercializarea explozivilor;

i) *plasarea pe piață a produselor* – acțiunea de a face disponibil un produs în vederea desfacerii și/sau utilizării lui.

4. Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale poate să clasifice anumite materii sau substanțe, care nu intră sub incidența prezentei Reglementări tehnice, ca fiind explozivi, în temeiul unor acte normative sau reglementări tehnice, cu condiția ca acestea să nu contravină prevederilor prezentei Reglementări tehnice.

III. Condiții de plasare pe piață și libera circulație

5. Nu poate fi interzisă, restricționată sau împiedicată plasarea pe piață a explozivilor care fac obiectul prezentei Reglementări tehnice și care sînt conforme cu prevederile acesteia.

6. Explozivii trebuie să corespundă cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în prezenta Reglementare tehnică, care le sînt aplicabile.

7. Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că explozivii de uz civil sînt plasați pe piață numai dacă respectă toate prevederile prezentei Reglementări tehnice, poartă marca națională de conformitate SM și au fost supuși unei evaluări de conformitate potrivit procedurilor prezentate în anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică.

8. În cazul în care explozivilor le sînt aplicabile și alte reglementări care se referă la alte aspecte și care prevăd aplicarea mărcii SM, această marcă semnifică și conformitatea cu prevederile reglementărilor respective.

9. Se consideră că sînt respectate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr.1, dacă explozivii satisfac cerințele standardelor naționale conexe, care conferă prezumția conformității cu prevederile prezentei Reglementări tehnice.

10. Lista standardelor naționale conexe la prezenta Reglementare tehnică se aprobă prin ordinul organului central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale, cu avizul Organismului Național de Standardizare, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și se actualizează periodic.

IV. Proceduri de evaluare a conformității

11. Evaluarea conformității explozivilor se face conform uneia din următoarele proceduri:

a) examinarea de tip (modulul B), prevăzută în anexa nr. 2, la care se adaugă, la alegerea producătorului, una dintre următoarele: conformitatea cu tipul (modulul C), prevăzută în anexa nr. 2; procedura referitoare la asigurarea calității producției (modulul D), prevăzută în anexa nr. 2; procedura referitoare la asigurarea calității produsului (modulul E), prevăzută în anexa nr. 2; procedura referitoare la verificarea produsului (modulul F), prevăzută în anexa nr. 2; b) verificarea unității de produs (modulul G), prevăzută în anexa nr. 2.

V. Desemnarea organismelor de certificare

12. Desemnarea organismelor de evaluare a conformității explozivilor de uz civil se efectuează de către Organismul Național de Evaluare a Conformității, la propunerea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale, conform Legii nr. 186-XV din 24 aprilie 2003 cu privire la evaluarea conformității produselor.

13. Organismul Național de Evaluare a Conformității publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova lista organismelor de certificare desemnate și numărul lor de identificare, care se actualizează.

VI. Regulile de aplicare a mărcii naționale de conformitate SM

14. Marca națională de conformitate SM se aplică tuturor produselor, care constituie obiectul prezentei Reglementări tehnice și denotă faptul că producătorul sau reprezentantul său, cu sediul în Republica Moldova, care a aplicat sau răspunde de aplicarea mărcii respective, a verificat conformitatea produsului cu toate cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică și că produsul a fost supus procedurilor de evaluare a conformității, prevăzute de prezenta Reglementare tehnică.

15. Pentru produsele, care fac obiectul mai multor reglementări tehnice ce prevăd aplicarea mărcii naționale de conformitate SM, marca respectivă semnifică faptul că produsele în cauză sînt conforme cu prevederile tuturor reglementărilor tehnice aplicabile.

16. Marca națională de conformitate SM este formată din literele S și M, care simbolizează, respectiv, "securitate conform cerințelor esențiale" și "Moldova". Simbolul grafic și dimensiunile mărcii naționale de conformitate SM trebuie să corespundă întocmai celor specificate în Regulile privind procedurile de evaluare a conformității produselor industriale din domeniul reglementat, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.395 din 17 aprilie 2006.

17. Marca națională de conformitate SM se execută în alb-negru sau într-o singură culoare în contrast cu fondul, prin orice procedeu tehnologic, care asigură obținerea unei imagini clare și durabile a mărcii pe toată perioada de utilizare a produselor respective marcate.

18. Marca națională de conformitate SM este însoțită de numărul de identificare al organismului de evaluare desemnat, care a fost antrenat în faza de evaluare respectivă, conform prevederilor prezentei Reglementări tehnice. Numărul de identificare al organismului de evaluare desemnat se scrie la distanța de 5% din înălțimea mărcii, sub desenul grafic al acesteia, simetric

axei verticale, cu înălțimea literelor (cifrelor) pînă la 15% din înălțimea mărcii.

19. Marca națională de conformitate SM și numărul de identificare al organismului de evaluare desemnat se aplică de către producător sau de către reprezentantul său.

20. Pe un produs, concomitent cu marca națională de conformitate SM, pot fi aplicate mărci diferite, de exemplu, mărci ce indică conformitatea cu standardele naționale sau europene sau cu alte reglementări, cu condiția ca aceste mărci să nu poată fi confundate cu marca națională de conformitate SM. Aceste mărci pot fi aplicate cu condiția ca lizibilitatea și vizibilitatea mărcii naționale de conformitate SM să nu fie afectate.

21. Dacă organul de supraveghere și control stabilește că marca națională de conformitate SM a fost aplicată neadecvat, acesta obligă producătorul, reprezentantul său ori persoana responsabilă de plasarea produsului respectiv pe piață să înlăture neconformitățile respective.

VII. Supravegherea transferurilor de explozivi și muniție

22. Explozivii care fac obiectul prezentei Reglementări tehnice pot fi transferați numai cu respectarea prevederilor legii.

23. Muniția poate fi transferată numai cu respectarea prevederilor stabilite în legi.

VIII. Supravegherea pieței

24. Autoritatea de supraveghere a pieței privind plasarea pe piață și supravegherea explozivilor de uz civil, conform prezentei Reglementări tehnice, este autoritatea centrală de specialitate de reglementare în domeniul respectiv.

25. Atunci cînd organul central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale emite o autorizație cu scopul de a permite exercitarea unei activități de producere a explozivilor, verifică dacă persoanele responsabile sînt în măsură să respecte obligațiile tehnice asumate.

26. În cazul în care se constată că pentru explozivii de uz civil plasați pe piață nu se respectă prevederile prezentei Reglementări tehnice, autoritatea de supraveghere a pieței aplică măsuri conform legii.

27. Încălcarea prevederilor prezentei Reglementări tehnice atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă, administrativă sau penală, după caz, în temeiul și în modul stabilit de lege.

Anexa nr. 1
la Reglementarea tehnică „Cerințe esențiale
de securitate față de explozivii de uz civil
și condițiile privind plasarea lor pe piață”

CERINȚE ESENȚIALE DE SECURITATE

I. Cerințe generale

1. Fiecare exploziv trebuie proiectat, fabricat și furnizat în așa fel încît să prezinte un risc minim pentru securitatea vieții și sănătății oamenilor și să prevină deteriorarea proprietății și mediului, în condiții normale și previzibile, în special cu privire la regulile de securitate și practicile standard, inclusiv cele referitoare la perioada dinaintea utilizării.

2. Fiecare exploziv trebuie să atingă performanțele specifice declarate de producător, pentru a asigura cel mai înalt grad de securitate și de fiabilitate posibil.

3. Fiecare exploziv trebuie să fie proiectat și fabricat în așa fel încît să poată fi neutralizat, folosindu-se tehnici corespunzătoare, cu efecte minime asupra mediului înconjurător.

II. Cerințe speciale

1. Cel puțin următoarele informații și caracteristici trebuie să fie luate în considerare, cînd este cazul:

a) date despre concepție și proprietățile caracteristice, inclusiv compoziția chimică, gradul de omogenitate și, cînd este cazul, dimensiunile și distribuția mărimii granulelor;

b) stabilitatea fizică și chimică a explozivului în toate condițiile mediului înconjurător în care

acesta va fi expus;
c) sensibilitatea la impact și la frecare;
d) compatibilitatea tuturor componentelor din punctul de vedere al stabilității lor fizice și chimice;

e) puritatea chimică a explozivului;
f) rezistența explozivului la acțiunea apei, atunci când acesta este destinat să fie utilizat în condiții de umezeală sau în prezența apei și când siguranța sau fiabilitatea acestuia poate fi afectată de apă;

g) rezistența la temperaturi joase și înalte, atunci când explozivul este destinat păstrării sau utilizării la astfel de temperaturi și când siguranța sau fiabilitatea ansamblului poate fi afectată de răcirea sau încălzirea unuia dintre componente sau a explozivului în întregime;

h) oportunitatea utilizării explozivului în medii periculoase (de exemplu, medii puse în pericol de atmosfere grizutoase, mase calde etc.), dacă explozivul este destinat utilizării în astfel de condiții;

i) caracteristici de securitate pentru preîntâmpinarea inițierii sau aprinderii neașteptate ori neatențe;

j) încărcarea și funcționarea corectă a explozivului atunci când acesta este utilizat conform destinației sale;

k) instrucțiuni corespunzătoare și, dacă este necesar, marcaje referitoare la manipularea, depozitarea, utilizarea și distrugerea explozivului în condiții de securitate, scrise în limba de stat sau în limba/limbile oficială/oficiale a/ale statelor destinate;

l) capacitatea explozivului, a învelișului și a tuturor componentelor de a rezista deteriorărilor ce pot apărea în timpul depozitării până la data expirării specificată de producător;

m) specificarea tuturor dispozitivelor și accesoriilor necesare pentru funcționarea fiabilă și sigură a explozivilor.

Fiecare exploziv se testează în condiții reale. Dacă nu este posibilă testarea într-un laborator, testele se efectuează în condițiile în care urmează să fie folosit explozivul:

2. Diferitele grupe de explozivi trebuie să respecte cel puțin cerințele următoare:

☐ ☐ **A. Explozivi minieri:**

a) metoda de inițiere propusă trebuie să asigure detonarea sigură, fiabilă și completă sau, după caz, deflagrația explozivului minier. În cazul particular al pulberii negre trebuie verificată capacitatea de deflagrație a acesteia;

b) explozivii minieri sub formă de cartușe trebuie să transmită detonarea de la un capăt la celălalt al lanțului de cartușe în condiții de siguranță și fiabilitate;

c) gazele produse de explozivii minieri destinați utilizării în subteran trebuie să conțină monoxid de carbon, gaze nitroase, alte gaze, vapori sau reziduuri solide în suspensie în cantități, care, în condiții normale de lucru, nu sînt dăunătoare pentru sănătate.

B. Fitile detonante, fitile de siguranță, fitile de aprindere și tuburi de șoc:

a) învelișurile fitilelor detonante, fitilelor de siguranță și cele ale fitilelor de aprindere trebuie să aibă o rezistență mecanică adecvată, care să permită protejarea umpluturii de exploziv în timpul expunerii la solicitări mecanice obișnuite;

b) parametrii timpilor de ardere ai fitilelor de siguranță trebuie indicați și să corespundă în condiții de fiabilitate;

c) fitilele detonante trebuie să poată fi inițiate în condiții fiabile, să aibă o capacitate de inițiere suficientă și să fie respectate cerințele referitoare la depozitare în condiții climatice speciale.

C. Detonatoare (inclusiv detonatoare cu întârziere) și relee:

a) detonatoarele trebuie să inițieze fiabil detonarea explozivilor minieri destinați folosirii împreună cu aceștia, în toate condițiile de utilizare previzibile;

b) releele trebuie să poată fi inițiate fiabil;

c) capacitatea de inițiere nu trebuie să fie afectată negativ de umiditate;

d) timpii de întârziere ai detonatorilor cu întârziere trebuie să fie suficient de uniformi pentru a asigura ca probabilitatea suprapunerii timpilor de întârziere ai treptelor de timp apropiate să fie nesemnificativă;

e) caracteristicile electrice ale detonatorilor electrici trebuie să fie indicate pe ambalaj (de exemplu, curent minim de funcționare, rezistență etc.);

f) reoforii detonatorilor electrici trebuie să aibă izolația electrică corespunzătoare și o rezistență mecanică suficient de mare, inclusiv soliditatea legăturii cu detonatorul, avându-se în vedere destinația acestora.

D. Propulsori și carburanți pentru rachete:

a) aceste materiale nu trebuie să detoneze când sînt utilizate conform destinației;

b) când este necesar, propulsorii trebuie să fie stabiliizați împotriva descompunerii (de exemplu, cel pe bază de nitroceluloză);

c) carburanții solizi pentru rachete, când se află în formă comprimată sau turnată, nu trebuie să conțină fisuri ori bule de gaz accidentale care pot afecta în mod periculos funcționarea lor.

Anexa nr. 2

la Reglementarea tehnică „Cerințe esențiale de securitate față de explozivii de uz civil și condițiile privind plasarea lor pe piață

PROCEDURI PENTRU EVALUAREA CONFORMITĂȚII

I. Modulul B: Examinarea de tip

1. Modulul B descrie etapele procedurii prin intermediul căreia un organism de certificare desemnat constată și atestă faptul că un exemplar reprezentativ al produsului în cauză respectă prevederile din prezenta Reglementare tehnică.

2. Cererea pentru efectuarea examinării de tip se înaintează de către producător sau de către reprezentantul său unui organism de certificare desemnat.

3. Cererea de examinare de tip cuprinde următoarele:

a) denumirea și sediul producătorului sau denumirea și sediul reprezentantului său, dacă cererea este înaintată de către acesta din urmă;

b) documentația tehnică prevăzută la punctul 7 al prezentei anexe;

c) o declarație, potrivit căreia aceeași cerere nu a mai fost înaintată nici unui alt organism de certificare.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

4. Solicitantul pune la dispoziția organismului de certificare un exemplar reprezentativ al produsului respectiv (în continuare - tip). Organismul poate solicita și alte exemplare, dacă acestea sînt necesare pentru realizarea programului de încercări.

5. Un tip de produs poate cuprinde mai multe variante ale produsului respectiv, cu condiția ca diferența dintre variante să nu afecteze nivelul de siguranță și celelalte cerințe referitoare la performanțele produsului.

6. Documentația tehnică asigură evaluarea conformității produsului cu cerințele esențiale din Reglementarea tehnică.

7. Documentația tehnică trebuie să conțină:

a) descrierea generală a produsului;

b) desene de execuție, planuri de producție și scheme ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor;

c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor menționate mai sus și a modului de exploatare a produsului;

d) lista standardelor conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale, aplicate integral sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din prezenta Reglementare tehnică, în cazul în care nu s-au aplicat aceste

standarde;

- e) rezultate ale calculelor de proiectare și ale verificărilor efectuate;
- f) rapoarte de încercări eliberate de laboratoarele de încercări.

8. Organismul de certificare desemnat are următoarele obligații:

a) să examineze documentația tehnică, să verifice dacă tipul de produs a fost fabricat în conformitate cu documentația tehnică și să identifice elementele care au fost proiectate conform prevederilor din standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, precum și componentele care au fost proiectate fără a ține cont de prevederile standardelor respective;

b) să efectueze sau să solicite efectuarea examinărilor corespunzătoare și încercărilor necesare pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de producător respectă cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, în cazul în care nu s-au aplicat standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului respectiv cu cerințele esențiale stabilite în Reglementarea tehnică;

c) să efectueze sau să solicite efectuarea examinărilor corespunzătoare și încercărilor necesare, pentru a verifica dacă standardele conexe au fost într-adevăr aplicate, în cazul în care producătorul a optat pentru aplicarea standardelor conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului cu cerințele esențiale respective;

d) să convină cu solicitantul asupra locului și timpului când vor fi efectuate examinările și încercările necesare.

9. Dacă tipul de produs respectă prevederile prezentei Reglementări tehnice, organismul de certificare eliberează solicitantului, în termen ce nu va depăși 30 de zile, un certificat de examinare de tip.

10. Certificatul de examinare de tip va conține:

- a) denumirea și sediul producătorului;
- b) concluziile examinării;
- c) condițiile pentru valabilitatea acestuia;
- d) datele necesare pentru identificarea tipului de produs aprobat;
- e) perioada de valabilitate a certificatului.

11. La certificatul de examinare de tip se anexează o listă cuprinzând elementele din documentația tehnică, semnificative pentru evaluarea conformității produsului, iar o copie de pe acestea o păstrează organismul de certificare notificat.

12. În cazul în care se refuză certificarea unui tip de produs, organismul de certificare desemnat trebuie să prezinte în scris solicitantului refuzul argumentat, în termen ce nu va depăși 15 zile.

13. Solicitantul, în termen de 5 zile, trebuie să informeze organismul de certificare desemnat, care deține documentația tehnică referitoare la certificatul de examinare de tip, asupra tuturor modificărilor produsului certificat. Dacă aceste modificări afectează conformitatea cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică sau condițiile prevăzute pentru utilizarea produsului, acesta va fi supus unei certificări suplimentare, care se efectuează sub forma unei completări la certificatul inițial de examinare de tip, în termen ce nu va depăși 15 zile.

14. Fiecare organism de certificare desemnat trebuie să transmită Organismului Național de Evaluare a Conformității, pentru evidență, copii de pe certificatele de examinare de tip, precum și de pe anexele și/sau completările acestora, în termen de până la 10 zile de la data emiterii lor.

15. Producătorul sau reprezentantul său păstrează împreună cu documentația tehnică copiile de pe certificatele de examinare de tip eliberate și de pe completările acestora o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs.

16. În situația în care nici producătorul și nici reprezentantul său nu au sediu în Republica Moldova, obligația de a deține și de a pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, documentația tehnică revine importatorului.

II. Modulul C: Conformitatea cu tipul de produs

1. Modulul C descrie etapele prin care producătorul sau reprezentantul său asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele respective sînt conforme cu tipul de produs indicat în certificatul de examinare de tip și sînt respectate cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

2. Producătorul ia toate măsurile necesare pentru a garanta că procesul de producere asigură conformitatea produselor fabricate cu tipul de produs aprobat, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip și cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

3. Producătorul sau reprezentantul său păstrează un exemplar al declarației de conformitate pentru produsul respectiv pe o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs.

4. În cazul în care nici producătorul și nici reprezentantul său nu au sediul în Republica Moldova, obligația de a deține și de a pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, documentația tehnică revine importatorului.

5. Pentru fiecare produs fabricat se efectuează una sau mai multe încercări privind unul sau mai multe aspecte specifice ale produsului. Aceste încercări sînt executate de producător sau în numele acestuia. Încercările se efectuează sub responsabilitatea unui organism de certificare desemnat.

6. Organismul de certificare efectuează sau solicită efectuarea evaluărilor periodice ale produselor respective. Se examinează un eșantion adecvat dintre produsele finite, prelevat de către organismul de certificare, și se efectuează încercările corespunzătoare prevăzute în standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului respectiv cu cerințele esențiale sau se efectuează încercări cu efect echivalent, pentru a verifica conformitatea procesului de producție cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică. În cazurile în care unul sau mai multe dintre produsele verificate nu sînt conforme cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică, organismul de certificare trebuie, în termen ce nu va depăși 15 zile, să indice producătorului ca acesta să ia măsurile necesare pentru înlăturarea neconformităților.

7. Producătorul sau reprezentantul său întocmește o declarație de conformitate, conform anexei nr.3 la prezenta Reglementare tehnică, în baza documentației tehnice pentru produsele respective.

8. Producătorul sau reprezentantul său, în baza declarației de conformitate aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs. Sub marca națională de conformitate SM este plasat numărul de identificare al organismului de certificare care a eliberat certificatul de examinare de tip, conform modulului B.

III. Modulul D: Asigurarea calității procesului de producere

1. Modulul D descrie etapele prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute la acest modul asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele respective sînt conforme cu tipul de produs, după cum se menționează în certificatul de examinare de tip, și că îndeplinesc cerințele prezentei Reglementări tehnice.

2. Producătorul trebuie să aplice un sistem de management al calității certificat conform cerințelor standardului internațional ISO 9001 (în continuare - sistem al calității) pentru producerea și încercarea produsului finit, potrivit prevederilor prezentului modul. Sistemul calității certificat este supus evaluării periodice sub răspunderea organismului de certificare a sistemelor calității notificat, prevăzută în prezentul modul.

Standardul internațional ISO 9001 este accesibil în Fondul național de documente normative de standardizare, gestionat de către Organismul Național de Standardizare.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul solicită organismului de certificare a sistemelor calității desemnat evaluarea sistemului calității.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității conține:
a) toate informațiile necesare pentru categoria respectivă de produse;
b) documentația privind sistemul calității;

c) documentația tehnică aferentă tipului de produs aprobat și un exemplar al certificatului de examinare de tip.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

3.2. Sistemul calității trebuie să asigure conformitatea produselor cu tipul de produs, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

3.3. Toate elementele, cerințele și deciziile adoptate de producător sînt inserate într-un dosar sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să asigure o interpretare univocă a programelor, planurilor și înregistrărilor privind calitatea.

3.4. Documentația aferentă sistemului calității include următoarele aspecte:

a) scopurile legate de calitate și structura organizatorică a agentului economic, responsabilitățile și atribuțiile conducerii acestuia referitor la calitatea produselor;

b) informația despre procesul de producție, metodele de control și asigurare a calității, precum și despre procesele și măsurile sistematice ce vor fi întreprinse;

c) încercările care se vor efectua înainte, în timpul și după finalizarea procesului de producție, precum și frecvența lor;

d) înregistrările rezultatelor ce țin de calitate: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat;

e) mijloacele de verificare permanentă a nivelului calității produsului, precum și de funcționare eficientă a sistemului calității.

3.5. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează sistemul calității pentru a stabili dacă acesta întrunește cerințele necesare. Aceasta presupune conformitatea cu cerințele standardului internațional ISO 9001, adaptat pentru produsele la care se aplică.

3.6. Membrii echipei de evaluare trebuie să fie specialiști cu experiență în evaluarea procesului tehnologic de fabricare a produsului în cauză. Procedura include o evaluare la locul unde se fabrică produsul respectiv.

3.7. Organismul de certificare a sistemelor calității ia o decizie în privința corespunderii sistemului calității cu cerințele standardului și aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind certificarea sau refuzul de certificare a sistemului calității, sub răspunderea organismului respectiv în ceea ce privește veridicitatea deciziei adoptate.

3.8. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile aferente sistemului calității, după cum a fost certificat, și să mențină în permanență acest sistem la un nivel adecvat și eficient.

3.9. Producătorul sau reprezentantul său, în termen ce nu va depăși 15 zile, informează organismul de certificare a sistemelor calității, care a certificat sistemul calității, asupra oricărei intenții de actualizare sau modificare a sistemului.

3.10. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul calității modificat satisface în continuare cerințele prevăzute sau dacă este necesară o reevaluare a sistemului.

3.11. Organismul de certificare a sistemelor calității va aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind evaluarea sistemului calității.

4. Evaluarea periodică a sistemului calității sub răspunderea organismului de certificare a sistemelor calității desemnat

4.1. Scopul evaluării periodice a sistemului calității rezidă în asigurarea îndeplinirii corecte de către producător a obligațiilor aferente sistemului calității după cum a fost certificat.

4.2. Producătorul permite accesul reprezentanților organismului de certificare a sistemelor calității, pentru efectuarea evaluărilor în încăperile de producție, încercare și depozitare a produselor, punînd la dispoziția acestor reprezentanți următoarele informații necesare:

a) documentația aferentă sistemului calității;

b) înregistrările rezultatelor privind calitatea: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele referitoare la nivelul de calificare a personalului implicat etc.

4.3. Organismul de certificare a sistemelor calității efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că producătorul menține în stare adecvată sistemul calității. Organismul de certificare a sistemelor calității eliberează producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare, care va conține rezultatele, concluziile și recomandările de rigoare privind sistemul calității.

4.4. Evaluările se efectuează periodic.

4.5. Suplimentar la evaluările periodice organismul de certificare a sistemelor calității, la solicitarea organelor de supraveghere și control, poate face evaluări inopinate ale sistemului calității certificat la sediul producătorului. Cheltuielile aferente evaluărilor inopinate le suportă autoritatea de control care a solicitat evaluarea respectivă.

În cadrul acestor evaluări organismul de certificare a sistemelor calității are dreptul, cu argumentările respective, să efectueze sau să solicite efectuarea încercărilor pentru verificarea funcționării corecte a sistemului calității. Organismul de certificare a sistemelor calității prezintă producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare și, dacă s-au efectuat încercări, un raport de încercări.

4.6. Producătorul deține și pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, pe o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs, următoarele documente:

- a) documentația privind sistemul calității;
- b) documentele de actualizare sau modificare a sistemului calității;
- c) deciziile și rapoartele de evaluare, emise de organismul de certificare a sistemelor calității notificat.

4.7. Fiecare organism de certificare a sistemelor calității prezintă Organismului Național de Evaluare a Conformității copii ale certificatelor privind sistemele calității, eliberate sau retrase, în termen de până la 10 zile de la data emiterii acestora.

4.8. Producătorul sau reprezentantul său întocmește o declarație de conformitate în baza documentației tehnice respective. Conținutul documentației tehnice este stabilit în prezenta Reglementare tehnică.

4.9. Producătorul sau reprezentantul său aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs. Sub marca națională de conformitate SM urmează a fi plasat numărul de identificare al organismului de certificare, responsabil de evaluarea inițială și periodică, conform prevederilor prezentului modul.

IV. Modulul E : Asigurarea calității produsului

1. Modulul E descrie etapele prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute la prezentul modul asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele ce fac obiectul evaluării sînt conforme cu tipul de produs aprobat, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, eliberat conform modulului B, și satisfac cerințele prezentei Reglementări tehnice.

2. În cadrul controlului intern și încercării finale a produsului, producătorul aplică un sistem al calității, certificat în baza prevederilor prezentului modul. Sistemul calității certificat este supus evaluării periodice, conform prevederilor prezentului modul, sub responsabilitatea unui organism de certificare a sistemelor calității notificat.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul solicită organismului de certificare a sistemelor calității notificat, evaluarea sistemului calității pentru fabricarea produselor respective.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității va conține:

- a) toate informațiile necesare pentru categoria de produse solicitate;
- b) documentația ce ține de sistemul calității;
- c) documentația tehnică aferentă tipului de produs aprobat și un exemplar al certificatului de

examinare

de

tip.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

3.2. În cadrul sistemului calității se efectuează examinarea fiecărui produs și încercări corespunzătoare, prevăzute în standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, sau încercări echivalente, pentru a garanta conformitatea produsului respectiv cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică. Toate elementele, cerințele și deciziile adoptate de producător se inserează într-un dosar sub formă de proceduri și instrucțiuni scrise și implementate de întreprindere. Documentația ce ține de sistemul calității trebuie să asigure o interpretare univocă a programelor, planurilor și înregistrărilor privind calitatea.

3.3. Documentația privind sistemul calității conține descrierea următoarelor aspecte:

- a) scopurile aferente calității și structurii organizatorice a agentului economic, responsabilitățile și atribuțiile conducerii acestuia cu privire la calitatea produselor;
- b) examinările și încercările care vor fi efectuate după finisarea procesului de producție;
- c) mijloacele de verificare permanentă a funcționării eficiente a sistemului calității;
- d) înregistrările rezultatelor privind calitatea: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind nivelul de calificare al personalului implicat etc.

3.4. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează sistemul calității, pentru a stabili dacă acesta întrunește cerințele menționate la pct. 3.2. din modulul E. Aceasta presupune conformitatea cu cerințele standardului internațional ISO 9001, ținând cont de natura specifică a produselor pentru care se aplică sistemul calității. Standardul internațional ISO 9001 este accesibil în Fondul național de documente normative de standardizare, gestionat de către Organismul Național de Standardizare.

3.5. Membrii echipei de evaluare trebuie să fie specialiști cu experiență în evaluarea procesului tehnologic de fabricare a produsului în cauză. Procedura include o evaluare la locul unde se fabrică produsul.

3.6. Organismul de certificare a sistemelor calității ia o decizie în privința corespunderii sistemului calității cerințelor standardului menționat la pct. 3.4. din modulul E și aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 30 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind certificarea sau refuzul de certificare a sistemului calității, sub răspunderea organismului de certificare respectiv în ceea ce privește veridicitatea deciziei adoptate.

3.7. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile ce țin de sistemul calității, după cum a fost certificat inițial, și să mențină în permanență acest sistem la un nivel adecvat și eficient.

3.8. Producătorul sau reprezentantul său, în termen ce nu va depăși 5 zile, informează organismul care a certificat sistemul calității asupra oricărei intenții de actualizare sau modificare a acestui sistem.

3.9. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul calității modificat satisface în continuare cerințele prevăzute la pct. 3.2. din modulul E sau dacă este necesară o reevaluare a acestuia.

3.10. Organismul de certificare a sistemelor calității aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

4. Evaluarea periodică a sistemului calității sub răspunderea unui organism de certificare a sistemelor calității desemnat

4.1. Evaluarea periodică a sistemului calității are drept scop asigurarea îndeplinirii corecte de către producător a obligațiilor ce țin de sistemul calității certificat.

4.2. Producătorul permite accesul reprezentanților organismului de certificare a sistemelor calității pentru efectuarea evaluărilor periodice în încăperile de producție, pentru evaluarea

proceselor de control intern, de încercare și depozitare a produselor, punând la dispoziția acestor reprezentanți următoarele informații necesare:

- a) documentația privind sistemul calității;
- b) documentația tehnică;

c) înregistrările rezultatelor privind calitatea: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele referitoare la nivelul de calificare al personalului implicat.

4.3. Organismul de certificare a sistemelor calității efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că producătorul menține la un nivel adecvat sistemul calității. Organismul de certificare a sistemelor calității eliberează producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare periodică, care va conține rezultatele, concluziile și recomandările de rigoare privind sistemul calității. Evaluările se efectuează periodic.

4.4. Suplimentar la evaluările periodice, organismul de certificare a sistemelor calității, la solicitarea organelor de supraveghere și control, poate face evaluări inopinate la sediul producătorului. Cheltuielile aferente evaluărilor inopinate le suportă autoritatea de control care a solicitat evaluarea respectivă. În cadrul acestor evaluări periodice, organismul de certificare a sistemelor calității are dreptul, cu argumentările de rigoare, să efectueze sau să solicite efectuarea încercărilor pentru verificarea funcționării corecte a sistemului calității. Organismul de certificare a sistemelor calității prezintă producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare periodică a sistemului calității și, dacă s-au efectuat încercări, un raport de încercări.

4.5. Producătorul deține și pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, pe o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs, următoarele documente:

- a) documentația prevăzută la pct.4.2. lit. c) din modulul E;
- b) documentele de actualizare sau modificare a sistemului calității, prevăzute la pct.3.8. din modulul E;
- c) deciziile și rapoartele organismului de certificare a sistemelor calității.

4.6. Fiecare organism de certificare a sistemelor calității prezintă Organismului Național de Evaluare a Conformității copii ale certificatelor privind sistemul calității, eliberate sau retrase, în termen de până la 10 zile de la data emiterii acestora.

4.7. Producătorul sau reprezentantul său întocmește, în baza documentației tehnice, o declarație de conformitate.

4.8. Producătorul sau reprezentantul său, în baza declarației de conformitate, aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs. Sub marca națională de conformitate SM este plasat numărul de identificare al organismului care a efectuat evaluarea, conform modulului B.

V. Modulul F: Verificarea produsului

1. Modulul F descrie etapele prin care un producător sau reprezentantul său verifică, asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele examinate conform prevederilor prezentului modul sînt conforme cu tipul de produs aprobat, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și respectă cerințele prezentei Reglementări tehnice.

2. Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de producție să asigure conformitatea produselor cu tipul de produs aprobat după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și cu cerințele prezentei Reglementări tehnice.

3. Organismul de certificare efectuează examinările și încercările corespunzătoare pentru verificarea conformității produsului respectiv cu cerințele prezentei Reglementări tehnice, fie prin examinarea și încercarea fiecărei unități de produs, fie prin examinarea și încercarea produselor pe baze statistice, conform prevederilor prezentului modul; metoda de examinare și încercare a produsului se alege de producător.

4. Producătorul sau reprezentantul său păstrează un exemplar al declarației de conformitate o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs.

5. Toate produsele sînt examinate individual și se efectuează încercările corespunzătoare, conform prevederilor din standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică, sau se efectuează încercări echivalente, pentru verificarea conformității acestora cu tipul descris în certificatul de examinare de tip de produs și cu cerințele prezentei Reglementări tehnice.

6. Organismul de certificare eliberează producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un certificat de conformitate cu referire la încercările efectuate și solicită aplicarea pe produsul la care se referă certificatul de conformitate, sub marca națională de conformitate SM, a numărului său de identificare.

7. Producătorul sau reprezentantul său deține și pune la dispoziția organului de supraveghere și control, la solicitare, certificatele de conformitate eliberate pe numele său.

8. Producătorul sau reprezentantul său întocmește, în baza documentației tehnice, o declarație de conformitate.

9. Producătorul sau reprezentantul său, în baza declarației de conformitate, aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs. Sub marca națională de conformitate SM este plasat numărul de identificare al organismului care a efectuat evaluarea, conform modului B.

VI. Modulul G : Verificarea unității de produs

1. Modulul G descrie etapele prin care producătorul asigură și declară, pe propria răspundere că produsul supus evaluării, pentru care a fost eliberat certificatul de conformitate prevăzut la prezentul modul, este conform cu cerințele prezentei Reglementări tehnice.

2. Organismul de certificare examinează explozivul și efectuează încercările corespunzătoare, după cum prevăd standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică, sau încercări echivalente, pentru a asigura conformitatea produsului cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică și eliberează, în termen ce nu va depăși 15 zile, un certificat de conformitate cu referire la încercările în cauză.

3. Producătorul întocmește un dosar cu documentația tehnică. Documentația tehnică asigură evaluarea conformității produsului respectiv cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică, cunoașterea mai bună a proiectului, producerea, funcționarea și exploatarea produsului respectiv.

4. Documentația tehnică va cuprinde:

a) descrierea generală a produsului;

b) un proiect de execuție, un plan al producției și scheme ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor;

c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor sus-menționate și a modului de funcționare și exploatare a produsului;

d) lista, cuprinzînd standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică, aplicate integral sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru respectarea cerințelor prezentei Reglementări tehnice, dacă nu s-au aplicat aceste standarde;

e) certificatul de conformitate;

f) rezultate ale calculelor de proiectare și ale verificărilor efectuate;

g) rapoarte de încercări, cu indicarea factorilor nocivi, nivelurilor reale și maximal admisibile ale acestora.

5. Producătorul sau reprezentantul său întocmește, în baza documentației tehnice, o declarație de conformitate.

6. Producătorul sau reprezentantul său, în baza declarației de conformitate emise, aplică marca națională de conformitate SM și sub ea indică numărul de identificare al organismului care a eliberat certificatul de conformitate.

**REGLEMENTARE TEHNICĂ
„CERINȚE DE SECURITATE FAȚĂ DE ECHIPAMENTELE
INDIVIDUALE DE PROTECȚIE”**

I. Domeniu de aplicare

1. Reglementarea tehnică “Cerințe de securitate față de echipamentele individuale de protecție” (în continuare – Reglementarea tehnică) este elaborată în baza Directivei Comunității Europene 89/686/CEE din 21 decembrie 1989, modificată prin directivele Consiliului 93/68/CEE din 22 iulie 1993, 93/95/CEE din 29 octombrie 1993 și Directiva 96/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 septembrie 1996 privind armonizarea legislației statelor-membre și se aplică echipamentelor individuale de protecție (în continuare – EIP).

2. Prezenta Reglementare tehnică stabilește condițiile care reglementează plasarea pe piață, libera circulație, precum și cerințele esențiale de securitate pe care EIP trebuie să le respecte în vederea asigurării protecției sănătății și securității utilizatorilor.

3. Prezenta Reglementare tehnică nu se aplică:

a) EIP care sînt obiectul unei alte reglementări tehnice, aceasta urmărind respectarea aceluiași condiții referitoare la plasarea pe piață, libera circulație și securitate ca și prezenta Reglementare tehnică;

b) grupelor de EIP specificate în lista produselor excluse din anexa nr.1 la prezenta Reglementare tehnică, independent de motivul excluderii, prevăzut la lit. a).

c) EIP prezentate la târguri, expoziții etc., cu condiția ca acest lucru să fie indicat în mod clar și ca achiziționarea și/sau utilizarea acestui echipament în orice scop să fie interzisă.

4. Pot fi emise reglementări tehnice care să cuprindă și alte cerințe pentru asigurarea protecției utilizatorilor, cu condiția ca acestea să nu necesite modificări ale EIP ce contravin prevederilor prezentei Reglementări tehnice.

II. Terminologie

5. În sensul prezentei Reglementări tehnice se utilizează următorii termeni:

a) *echipament individual de protecție (EIP)* – orice dispozitiv sau mijloc destinat purtării sau utilizării de către o persoană ca mijloc de protecție împotriva unui sau mai multor riscuri pentru sănătate și securitate.

Se consideră, de asemenea, EIP:

un ansamblu constituit din mai multe dispozitive sau articole, care au fost combinate de producător într-un întreg, pentru a proteja persoana împotriva unui sau mai multor riscuri simultane potențiale;

dispozitive sau articole de protecție combinate, separat sau împreună cu echipamente individuale care nu au rol de protecție, purtate sau utilizate de către o persoană, în scopul executării unei activități specifice; componente interschimbabile ale unui EIP, esențiale pentru o funcționare satisfăcătoare și utilizate exclusiv pentru astfel de echipamente.

Se consideră ca parte integrantă a EIP orice sistem, plasat pe piață împreună cu EIP, pentru racordarea acestuia la un alt dispozitiv extern, complementar, chiar dacă acest sistem nu este destinat purtării sau utilizării în permanență de către utilizator pe întreaga durată de expunere la risc;

b) *grupe de EIP* – grup specific de EIP, diferențiat prin forma constructivă generală, zona anatomică protejată și caracteristicile funcționale;

c) *model de EIP* – grup specific de EIP, diferențiat prin materiile prime de bază, tehnologia de realizare sau particularități constructive și care este propriu unui producător.

III. Condiții de plasare pe piață și liberă circulație

6. Se admite plasarea pe piață și utilizarea EIP numai dacă ele protejează sănătatea și asigură securitatea utilizatorilor, fără a compromite sănătatea sau securitatea altor persoane, animale domestice sau bunuri, atunci când sînt întreținute adecvat, utilizate în scopul preconizat și satisfac cerințele esențiale de sănătate și securitate, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică.

7. Se admite plasarea pe piață și punerea în funcțiune numai a EIP care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sînt în conformitate cu cerințele esențiale, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică;

b) poartă marca națională de conformitate SM, care atestă conformitatea cu cerințele prezentei Reglementări tehnice.

8. Se consideră că sînt respectate cerințele esențiale, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică, dacă EIP sînt conforme cu standardele naționale conexe, care conferă prezumția conformității cu cerințele prezentei Reglementări tehnice.

9. În cazul în care producătorul nu a aplicat sau a aplicat doar parțial standardele conexe sau în lipsa unor asemenea standarde certificatul emis de organismul desemnat trebuie să ateste conformitatea cu cerințele esențiale conform pct. 7 lit. b) din anexa nr. 5 la prezenta Reglementare tehnică.

10. Lista standardelor naționale conexe la prezenta Reglementare tehnică se aprobă prin ordinul organului central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale, cu avizul Organismului Național de Standardizare și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

11. În cazul în care standardele naționale nu au fost încă incluse în lista standardelor naționale conexe la prezenta Reglementare tehnică, aprobată și publicată, se consideră că EIP sînt conforme cu prevederile capitolului III, dacă sînt fabricate în conformitate cu cerințele de securitate cuprinse în standardele naționale aplicabile.

12. Atunci când se importă un EIP în condițiile în care nu există standarde astfel cum sînt definite în pct. 8, 9 și 10 din prezenta Reglementare tehnică, în scopul plasării pe piață sau asigurării liberei circulații, se consideră că acestea sînt conforme cu prevederile capitolului III din prezenta Reglementare tehnică, dacă se asigură un nivel de securitate echivalent cu acel din Republica Moldova.

13. În cazul în care EIP fac obiectul și al altor reglementări tehnice, referitoare la alte aspecte și care prevăd, de asemenea, aplicarea mărcii naționale de conformitate SM, aceasta atestă că EIP este considerat conform cu prevederile tuturor reglementărilor tehnice aplicabile.

14. În cazul în care una sau mai multe dintre reglementările tehnice permit producătorului, în perioada de tranziție, să aleagă reglementările tehnice pe care le aplică, marca națională de conformitate SM trebuie să indice conformitatea numai cu prevederile acelor reglementări, care au fost aplicate de producător. În acest caz trebuie specificate în documentele, notele sau în instrucțiunile care însoțesc aceste EIP, conform cerințelor reglementărilor tehnice, elementele de identificare specifice reglementărilor tehnice aplicate.

IV. Proceduri de evaluare a conformității

15. Înaintea plasării pe piață a unui model de EIP, producătorul ori reprezentantul său autorizat trebuie să întocmească documentația tehnică prevăzută în anexa nr. 3 la prezenta Reglementare tehnică, astfel încît să o poată prezenta, în caz de necesitate, autorităților competente.

16. Producătorul sau reprezentantul său autorizat supune modelul de EIP uneia dintre următoarele proceduri de evaluare a conformității:

a) *pentru EIP de concepție simplă* – controlul intern al procesului de producție (modulul A), prevăzut în anexa nr. 4 la prezenta Reglementare tehnică, pentru care producătorul presupune că

utilizatorul poate evalua singur nivelul de protecție asigurat împotriva riscurilor minime, ale căror efecte pot fi identificate la timpul oportun, fără pericol pentru utilizator și care cuprind în exclusivitate EIP destinate protejării utilizatorului împotriva:

- acțiunilor mecanice cu efecte superficiale (mănuși pentru grădinarit, degetare sau alte sortimente care asigură același tip de protecție);
- produselor de întreținere slab nocive și cu efecte ușor reversibile (mănuși de protecție împotriva soluțiilor diluate de detergenți sau alte sortimente care asigură același tip de protecție);
- riscurilor care decurg din manipularea produselor fierbinți, care nu expun utilizatorul la o temperatură mai mare de plus 50°C sau la șocuri periculoase (mănuși, șorțuri de uz profesional sau alte sortimente care asigură același tip de protecție);
- agenților atmosferici care nu sînt nici excepționali și nici extremi (articole pentru protecția capului, îmbrăcăminte de sezon, încălțăminte sau alte sortimente care asigură același tip de protecție);
- șocurilor mecanice și vibrațiilor minore care nu afectează părțile vitale ale corpului și ale căror efecte nu pot provoca leziuni ireversibile (căști de protecție de tip ușor împotriva scalpării, mănuși, încălțăminte ușoară sau alte sortimente care asigură același tip de protecție);
- luminii solare (ochelari de soare sau alte sortimente care asigură același tip de protecție);

b) *pentru EIP de concepție complexă* – examinarea de tip (modulul B), prevăzută în anexa nr. 5 la prezenta Reglementare tehnică, însoțită de asigurarea calității procesului de producție (modulul D), prevăzută în anexa nr. 6 la prezenta Reglementare tehnică și de modulul A. Aceste EIP sînt destinate să asigure protecție împotriva pericolelor, care pot conduce la deces sau împotriva pericolelor, care pot afecta grav și ireversibil sănătatea, în cazul cărora proiectantul presupune că utilizatorul nu poate identifica în timp efectele imediate și cuprind în exclusivitate:

- aparatele de protecție respiratorie filtrante, destinate protecției împotriva aerosolilor solizi și lichizi sau împotriva gazelor iritante, periculoase, toxice ori radiotoxice;
- aparatele de protecție respiratorie care asigură izolare completă față de atmosferă, inclusiv cele utilizate pentru scufundare;

EIP care asigură numai o protecție limitată în timp împotriva acțiunilor chimice sau împotriva radiațiilor ionizante;

- echipamentele de intervenție în medii cu temperaturi înalte, ale căror efecte sînt comparabile cu cele ale unor temperaturi ale aerului, egale sau mai mari de plus 100°C și care pot fi sau nu caracterizate de prezența radiațiilor infraroșii, flăcărilor sau a proiecțiilor de mari cantități de materii topite;
- echipamentele de intervenție în medii cu temperaturi scăzute, ale căror efecte sînt comparabile cu cele ale unor temperaturi ale aerului, egale sau mai mici de minus 50°C;

EIP pentru protecție împotriva căderilor de la înălțime;

EIP pentru protecție împotriva riscurilor electrice și tensiunilor periculoase sau cele utilizate ca izolante la tensiune înaltă;

c) *pentru EIP care nu se regăsesc la lit. a) și b)* – examinarea de tip (modulul B), prevăzută în anexa nr. 5 la prezenta Reglementare tehnică, însoțită de controlul intern al procesului de producție (modulul A).

V. Desemnarea organismelor de certificare

17. Desemnarea organismelor de certificare se efectuează de către Organismul Național de Evaluare a Conformității în calitate de autoritate competentă, la propunerea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale, conform Legii nr. 186-XV din 24 aprilie 2003 cu privire la evaluarea conformității produselor.

18. Organismul Național de Evaluare a Conformității publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova lista organismelor de certificare desemnate și numărul lor de identificare, care periodic va fi actualizată.

VI. Regulile de aplicare a mărcii naționale de conformitate SM

19. Marca națională de conformitate SM se aplică tuturor produselor, care constituie obiectul prezentei Reglementări tehnice și denotă faptul că producătorul sau reprezentantul său, cu sediul în Republica Moldova, care a aplicat sau răspunde de aplicarea mărcii respective a verificat conformitatea produsului cu toate cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică și că produsul a fost supus procedurilor de evaluare a conformității, prevăzute de prezenta Reglementare tehnică.

20. Pentru produsele care fac obiectul mai multor reglementări tehnice ce prevăd aplicarea mărcii naționale de conformitate SM, marca respectivă semnifică faptul că produsele în cauză sînt conforme cu prevederile tuturor reglementărilor tehnice aplicabile.

21. Marca națională de conformitate SM este formată din literele S și M, care simbolizează, respectiv, “securitate conform cerințelor esențiale” și “Moldova”. Simbolul grafic și dimensiunile mărcii naționale de conformitate SM trebuie să corespundă întocmai celor specificate în Regulile privind procedurile de evaluare a conformității produselor industriale din domeniul reglementat, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 395 din 17 aprilie 2006.

22. Marca națională de conformitate SM se execută în alb-negru sau într-o singură culoare în contrast cu fondul, prin orice procedeu tehnologic, care asigură obținerea unei imagini clare și durabile a mărcii pe toată perioada de utilizare a produselor respective marcate.

23. Marca națională de conformitate SM este însoțită de numărul de identificare al organismului de certificare desemnat, care a fost antrenat în faza de certificare respectivă, conform prevederilor prezentei Reglementări tehnice. Numărul de identificare al organismului de certificare desemnat se scrie la distanța de 5% din înălțimea mărcii, sub desenul grafic al acesteia, simetric axei verticale, cu înălțimea literelor (cifrelor) pînă la 15% din înălțimea mărcii.

24. Marca națională de conformitate SM și numărul de identificare al organismului de certificare desemnat se aplică de către producător sau de către reprezentantul său.

25. Pe un produs, concomitent cu marca națională de conformitate SM, pot fi aplicate mărci diferite, de exemplu, mărci ce indică conformitatea cu standardele naționale sau europene sau cu alte reglementări, cu condiția ca aceste mărci să nu poată fi confundate cu marca națională de conformitate SM. Aceste mărci pot fi aplicate cu condiția ca lizibilitatea și vizibilitatea mărcii naționale de conformitate SM să nu fie afectate.

26. Dacă organul de supraveghere și control stabilește că marca națională de conformitate SM a fost aplicată neadecvat, acesta obligă producătorul, reprezentantul său ori persoana responsabilă de plasarea produsului respectiv pe piață să înlăture neconformitățile respective.

VII. Supravegherea pieței

27. Autoritatea de supraveghere a pieței privind corespunderea echipamentelor individuale de protecție prezentei Reglementări tehnice este autoritatea centrală de specialitate de reglementare în domeniul respectiv.

28. În cazul în care se constată că pentru echipamentele individuale de protecție plasate pe piață nu se respectă prevederile prezentei Reglementări tehnice, autoritatea de supraveghere a pieței aplică măsuri conform legilor în vigoare.

29. Încălcarea prevederilor prezentei Reglementări tehnice atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă, administrativă sau penală, după caz, în temeiul și în modul stabilit de lege.

Anexa nr. 1
la Reglementarea tehnică „Cerințe
de securitate față de echipamentele
individuale de protecție”

LISTA COMPLETĂ A GRUPELOR DE EIP EXCLUSE DIN DOMENIUL DE APLICARE A PREZENTEI REGLEMENTĂRI TEHNICE

1. EIP proiectate și fabricate special pentru utilizarea de către forțele armate sau pentru menținerea legii și ordinii – căști de protecție, scuturi ori alte sortimente, care asigură același tip de protecție.
2. EIP pentru autoapărare, recipiente cu aerosoli, arme individuale de descurajare ori alte sortimente, care asigură același tip de protecție.
3. EIP proiectate și fabricate în scop privat împotriva:
 - a) condițiilor atmosferice adverse – pălării, îmbrăcăminte de sezon, încălțăminte, umbrele ori alte sortimente, care asigură același tip de protecție;
 - b) umidității și apei – mănuși de spălat vesela ori alte sortimente, care asigură același tip de protecție;
 - c) căldurii – mănuși ori alte sortimente, care asigură același tip de protecție.
4. EIP destinate protecției sau salvării persoanelor de pe nave și aeronave, care nu sînt purtate în permanență.
5. Căști de protecție și viziere destinate utilizatorilor de vehicule cu motor cu două sau trei roți.

Anexa nr. 2
la Reglementarea tehnică "Cerințe
de securitate față de echipamentele
individuale de protecție"

CERINȚE ESENȚIALE DE SĂNĂTATE ȘI SECURITATE

I. Cerințe generale aplicabile tuturor EIP

EIP trebuie să asigure protecție adecvată tuturor riscurilor întâlnite.

1. Principii de proiectare

Ergonomie

EIP trebuie proiectate și fabricate astfel încît, în condiții previzibile de utilizare, pentru care sînt destinate, utilizatorul să-și poată desfășura, în mod normal, activitatea care îl expune la riscuri, dispunînd, totodată, de o protecție adecvată de cel mai înalt nivel posibil.

b) Niveluri și grupe de protecție

Niveluri de protecție cît mai înalt posibil.

Nivelul optim de protecție care trebuie avut în vedere la proiectare este cel dincolo de care constrîngerile, rezultînd din purtarea EIP, ar împiedica utilizarea sa eficientă pe durata expunerii la risc sau a desfășurării normale a activității.

Grupe de protecție adecvate unor niveluri diferite de risc.

Dacă diferite condiții de utilizare previzibile sînt de așa natură încît pot fi deosebite mai multe niveluri distincte ale aceluiași risc, la proiectarea EIP trebuie avute în vedere grupe de protecție adecvate.

2. Caracterul inofensiv al EIP

a) Absența riscurilor și a altor factori de nocivitate „inerentă”

EIP trebuie proiectate și fabricate astfel încît să se evite riscurile și alți factori nocivi în condiții de utilizare previzibile.

b) Materiale componente corespunzătoare

Materialele și componentele EIP, inclusiv eventualele produse de descompunere, nu trebuie să afecteze igiena sau sănătatea utilizatorului;

c) Starea satisfăcătoare a suprafeței tuturor componentelor EIP care intră în contact cu utilizatorul

Orice componentă a EIP care intră sau ar putea intra în contact cu utilizatorul în momentul purtării unui astfel de echipament trebuie să fie lipsită de asperități, colțuri ascuțite, proeminențe etc., care ar putea produce iritare excesivă sau leziuni.

d) Stînjenirea maximă admisibilă a utilizatorului

Trebuie diminuată orice cauză a stînjenirii utilizatorului de către EIP, în ceea ce privește mișcărilor, postura și percepțiile senzoriale; de asemenea, EIP nu trebuie să cauzeze mișcări care să pună în pericol utilizatorul sau alte persoane.

3. Confort și eficiență

a) Adaptarea EIP la morfologia utilizatorului

EIP trebuie proiectate și fabricate astfel încît să fie ușor de plasat în poziția corectă pe utilizator pe durata de utilizare previzibilă, ținînd cont de factorii de mediu, de mișcările și posturile ulterioare. În acest scop trebuie să fie posibilă optimizarea adaptării EIP la morfologia utilizatorului prin toate mijloacele corespunzătoare, cum ar fi sistemele adecvate de reglare și fixare sau asigurarea unei game variate de talii și măsuri.

b) Masă redusă și soliditatea construcției

EIP trebuie să fie cît mai ușor posibil, fără a diminua soliditatea și eficiența echipamentului.

Pe lîngă cerințele suplimentare specifice pe care trebuie să le satisfacă pentru a asigura o protecție corespunzătoare împotriva riscurilor în cauză, specificate în cap. III al prezentei anexe, EIP trebuie să poată rezista efectelor factorilor de mediu inerenți în condițiile de utilizare previzibile.

c) Compatibilitatea diferitelor grupe sau tipuri de EIP destinate utilizării simultane

Dacă același producător comercializează mai multe modele de EIP, care fac parte din grupe sau tipuri diferite, pentru a se asigura protecția simultană a părților adiacente ale corpului împotriva unor riscuri combinate, acestea trebuie să fie compatibile.

4. Informații furnizate de producător

Pe lîngă denumirea și adresa producătorului și/sau ale reprezentantului său autorizat, fișa de instrucțiuni, elaborată și furnizată de producător la plasarea pe piață a EIP trebuie să cuprindă toate informațiile relevante privind:

depozitarea, utilizarea, curățarea, întreținerea, revizia și dezinfectarea. Produsele de curățare, întreținere sau dezinfectare recomandate de producător nu trebuie să aibă efecte nocive asupra EIP sau asupra utilizatorilor, dacă sînt aplicate în conformitate cu instrucțiunile relevante;

performanțele obținute în cadrul încercărilor tehnice de verificare a nivelurilor sau grupelor de protecție asigurate de EIP în cauză;

accesoriile adecvate ale EIP și caracteristicile pieselor de rezervă corespunzătoare;

grupele de protecție adecvate diferitelor niveluri de risc și limitele de utilizare corespunzătoare;

termenul sau perioada de ieșire din uz a EIP ori a unor componente ale acestuia;

tipul de ambalaj potrivit pentru transportare;

semnificația oricărui marcaj (a se vedea pct. 12 cap. II al prezentei anexe);

dacă este cazul, referințele reglementărilor tehnice aplicate în conformitate cu pct. 13 și 14 ale prezentei Reglementări tehnice.

Instrucțiunile trebuie să fie expuse în mod clar și cuprinzător, redactate în limba de stat și, după caz, în limba oficială a statului (limbile oficiale ale statelor), în care este utilizat echipamentul.

II. Cerințe suplimentare comune mai multor

sortimente sau tipuri de EIP

1. EIP care încorporează sisteme de reglaj

Dacă EIP încorporează sisteme de reglaj, acestea din urmă trebuie proiectate și fabricate astfel încît să nu se deregleze fără cunoștința utilizatorului, în condiții de utilizare previzibile.

2. EIP care „învelesc” părțile corpului care trebuie protejate

În măsura posibilității, EIP care „învelesc” părțile corpului care trebuie protejate trebuie să fie suficient de ventilate, pentru a limita transpirația rezultată din purtarea echipamentelor; dacă acest lucru nu este posibil, echipamentele trebuie dotate cu dispozitive care absorb transpirația.

3. EIP pentru față, ochi și căile respiratorii

EIP pentru față, ochi sau căile respiratorii nu trebuie să restrângă câmpul vizual sau să nu stînjenească vederea utilizatorului. Sistemele oculare ale acestor grupe de EIP trebuie să aibă un grad de neutralitate optică compatibil cu natura activităților, mai mult sau mai puțin minuțioase și/sau prelungite a utilizatorului.

Dacă este necesar, acestea trebuie tratate sau dotate cu dispozitive care împiedică formarea vaporilor.

Modelele de EIP destinate utilizatorilor care au nevoie de o corecție oculară trebuie să fie compatibile cu purtarea ochelarilor de vedere sau a lentilelor de contact.

4. EIP care „îmbătrinesc”

Dacă se știe că performanțele de proiectare ale noilor EIP pot fi afectate semnificativ de fenomenul de îmbătrânire, pe fiecare exemplar de EIP sau componentă interschimbabilă plasată pe piață, trebuie aplicată o marcă imposibil de șters, care să indice data fabricației și/sau, dacă este posibil, data ieșirii din uz, astfel încît să se evite interpretările eronate; aceste informații trebuie marcate în același mod și pe ambalaj.

Dacă nu poate să ofere garanții cu privire la “durata de viață” a unui EIP, producătorul trebuie să ofere în instrucțiuni toate informațiile necesare, pentru ca cumpărătorul sau utilizatorul să poată stabili o dată rezonabilă de ieșire din uz, ținînd seama de nivelul de calitate al modelului și de condițiile efective de depozitare, utilizare, curățare, revizie și întreținere.

Dacă se constată că EIP suferă un proces de degradare rapidă și semnificativă, cauzată de învechirea rezultată din utilizarea periodică a unui proces de curățare recomandat de producător, acesta din urmă trebuie să aplice, dacă este posibil, pe fiecare exemplar de EIP plasat pe piață, o marcă care să indice numărul maxim de operațiuni de curățare, care pot fi efectuate înainte ca echipamentul să fie supus reviziei tehnice ori să fie scos din uz, în caz contrar, producătorul trebuie să furnizeze aceste informații în instrucțiuni.

5. EIP care pot fi “agățate” în timpul utilizării

În cazul în care condițiile de utilizare previzibile includ, în special, riscul „agățării” EIP de un obiect mobil, ceea ce poate genera un pericol pentru utilizator, EIP trebuie să posede un prag de rezistență adecvat, dincolo de care o componentă se poate rupe, înlăturînd pericolul.

6. EIP pentru utilizare în atmosfere explozive

EIP destinate utilizării în atmosfere explozive trebuie proiectate și fabricate astfel încît să nu poată fi sursa unui arc sau a unei scînteii de natură electrică, electrostatică ori rezultată dintr-un șoc, care ar putea aprinde un amestec explozibil.

7. EIP destinate utilizării de urgență sau instalării și/sau înlăturării rapide

Aceste grupe de EIP trebuie proiectate și fabricate astfel încît să minimizeze timpul necesar pentru fixarea și/sau înlăturarea lor.

Orice sistem integral, care permite plasarea corectă sau scoaterea de pe utilizator trebuie să fie manevrat ușor și rapid.

8. EIP utilizate în situații foarte periculoase

Instrucțiunile furnizate de producător împreună cu EIP utilizate în situații foarte periculoase, menționate la pct. 16 lit. b) al prezentei Reglementări tehnice trebuie să includă, în special, date destinate utilizării exclusive de către persoane competente instruite, care sînt calificate pentru a le interpreta și a asigura aplicarea lor de către utilizator.

Instrucțiunile trebuie să descrie și procedura care urmează să fie adoptată pentru a verifica dacă EIP este corect reglat și funcționează atunci cînd este purtat de utilizator.

Dacă EIP încorporează o alarmă care este activată în absența nivelului de protecție asigurat în mod normal, acestea trebuie să fie proiectate și adaptate astfel încît alarma să fie percepută de utilizator în condiții de utilizare, pentru care se comercializează echipamentele.

9. EIP dotate cu componente care pot fi reglate sau înlăturate de către utilizator

Orice componente de EIP, care pot fi reglate sau înlăturate de către utilizator în scopul înlocuirii trebuie proiectate și fabricate astfel încît să faciliteze reglarea, montarea și demontarea

fără

unelte.

10. EIP care pot fi racordate la un alt dispozitiv extern, complementar

Dacă EIP încorporează un sistem care permite conectarea la un alt dispozitiv complementar, mecanismul de fixare trebuie să fie proiectat și fabricat astfel încât să poată fi montat numai pe echipamentul corespunzător.

11. EIP care încorporează un sistem de circulație de fluide

Dacă EIP încorporează un sistem de circulație de fluide, acesta din urmă trebuie ales sau proiectat și încorporat astfel încât să asigure o realimentare corespunzătoare cu fluid în vecinătatea întregii părți a corpului ce trebuie protejată, indiferent de gesturile, pozițiile sau mișcările utilizatorului în condițiile previzibile de utilizare.

12. EIP care poartă unul sau mai multe mărci de identificare sau de recunoaștere direct sau indirect legate de sănătate și securitate

Este de preferat ca mărcile de identificare sau de recunoaștere, direct sau indirect legate de sănătate și securitate, aplicate pe aceste tipuri sau grupe de EIP să fie sub forma unor pictograme sau ideograme armonizate și să rămână perfect lizibile pe “durata de viață” previzibilă a EIP. Aceste mărci trebuie să fie complete, precise și inteligibile, astfel încât să împiedice orice interpretări eronate; în special, dacă astfel de mărci încorporează cuvinte sau fraze, acestea din urmă trebuie să apară în limba de stat și, după caz, în limba oficială/limbile oficiale ale statului/statelor, în care este utilizat echipamentul.

Dacă EIP (sau componenta EIP) este prea mic(ă), pentru a permite aplicarea tuturor sau a unora dintre mărcile necesare, informațiile relevante trebuie menționate pe ambalaj și în fișa de instrucțiuni a producătorului.

13. EIP vestimentare dotate cu elemente adecvate de semnalizare vizuală a utilizatorului

EIP vestimentare, destinate unor condiții de utilizare preconizate, în care prezența utilizatorului trebuie să fie semnalizată în mod vizibil și individual se cere să fie dotate cu unul sau mai multe dispozitive ori mijloace judicios poziționate, pentru emiterea unor radiații vizibile directe sau reflectate de o intensitate luminoasă și cu proprietăți fotometrice și colorimetrice corespunzătoare.

14.

EIP

“multirisc”

Toate EIP destinate protecției utilizatorului împotriva mai multor riscuri potențiale simultane trebuie proiectate și fabricate astfel încât să satisfacă, în special, cerințele esențiale specifice fiecăruia dintre aceste riscuri, prevăzute la cap. III al prezentei anexe.

III. Cerințe suplimentare specifice unor riscuri speciale

1.

Protecție

împotriva

șocurilor

mecanice

a) Șocuri cauzate de căderea sau proiectarea obiectelor și impactul părților corpului cu un obstacol

EIP adecvate pentru acest tip de risc trebuie să aibă o capacitate suficientă de amortizare a șocurilor pentru a preveni leziunile rezultate în special din zdrobirea sau penetrarea părții protejate, cel puțin până la un nivel al energiei de impact, dincolo de care masa sau dimensiunile excesive ale dispozitivului de absorbție ar împiedică utilizarea eficientă a EIP pe perioada de purtare previzibilă.

b)

Căderi

Prevenirea

căderilor

datorate

alunecării

Tălpile exterioare ale încălțămintei, destinate prevenirii alunecărilor trebuie proiectate, fabricate sau echipate cu dispozitive suplimentare, astfel încât să asigure o aderență satisfăcătoare prin angrenare și frecare, ținând seama de natura și starea suprafeței. Prevenirea căderilor de la înălțime

EIP proiectate pentru prevenirea căderilor de la înălțime sau a efectelor acestora trebuie să încorporeze un sistem de hamuri și de legare, care să poată fi prinse de un punct de ancorare solid. Acesta trebuie proiectat astfel încât, în condiții de utilizare previzibile, căderea

utilizatorului să fie minimizată, pentru a se preveni impactul cu obstacole, fără ca forța de frînare să atingă valoarea de prag, dincolo de care ar putea să apară leziuni corporale ori sfișierea sau ruperea oricărei componente a EIP, care ar putea cauza căderea utilizatorului.

De asemenea, trebuie să se asigure după frînare menținerea utilizatorului într-o poziție corectă, care să-i permită să aștepte ajutoare, dacă este cazul.

Fișa de instrucțiuni furnizată de producător trebuie să precizeze, în special, toate informațiile relevante cu privire la caracteristicile cerute pentru un punct de ancorare sigur și „spațiul liber” minim necesar dedesubtul utilizatorului, precum și modul adecvat de echipare cu sistemul de prindere pe corp și de conectare a sistemului de legătură la punctul de ancorare sigur.

c) *Vibrații mecanice*

EIP proiectate pentru a preveni efectele vibrațiilor mecanice trebuie să poată asigura atenuarea corespunzătoare a componentelor vibratorii periculoase pentru partea corpului care este expusă riscului. Valoarea efectivă a accelerațiilor transmise utilizatorului de aceste vibrații nu trebuie să depășească în nici un caz valorile— limită recomandate, în funcție de durata de expunere zilnică maximă previzibilă a părții corpului care este expusă riscurilor.

2. Protecție împotriva comprimării statice a părții corpului

EIP proiectate pentru protecția părții corpului împotriva solicitărilor de comprimare statică trebuie să aibă capacitate satisfăcătoare de a atenua efectele acestora, pentru a preveni leziunile grave sau afecțiunile cronice.

3. Protecție împotriva leziunilor fizice (abraziune, perforare, tăieturi, mușcături)

Materialele constitutive și alte componente ale EIP proiectate pentru protejarea întregului corp sau numai a unei părți a corpului împotriva leziunilor superficiale, cauzate de mașini, cum ar fi abraziunea, perforarea, tăieturile sau mușcăturile, trebuie să fie alese sau proiectate și încorporate astfel încât să asigure că aceste grupe de EIP au o rezistență suficientă la abraziune, perforare și tăiere (a se vedea pct. 1 cap. III al prezentei anexe) în condiții de utilizare previzibile.

4. Prevenirea înecării (veste de salvare, benzi gonflabile pentru brațe, costume de salvare)

EIP proiectate pentru prevenirea înecării trebuie să permită revenirea la suprafață cât mai repede posibil, fără a pune în pericol sănătatea utilizatorului, care poate fi epuizat fizic sau inconștient după căderea într-un mediu lichid și menținerea acestuia într-o poziție, care să-i permită să respire în timp ce așteaptă ajutor.

EIP pot prezenta o flotabilitate intrinsecă totală sau parțială ori obținută prin gonflare, fie prin intermediul unui gaz eliberat automat sau manual, fie oral.

În condiții de utilizare previzibile: fără a aduce atingere unei funcționări satisfăcătoare, EIP trebuie să poată rezista efectelor impactului cu mediul lichid și ale factorilor de mediu inerenți acestuia;

EIP gonflabile trebuie să poată fi umflate rapid și complet.

În cazul în care condițiile de utilizare speciale previzibile impun acest lucru, anumite tipuri de EIP trebuie să satisfacă, de asemenea, una sau mai multe dintre următoarele cerințe suplimentare:

să includă toate dispozitivele de gonflare și/sau un dispozitiv de semnalizare luminoasă ori sonoră;

să includă un dispozitiv de prindere și de ancorare a corpului, care să permită ridicarea utilizatorului din mediul lichid;

să fie adecvate pentru utilizarea prelungită pe durata activității care expune utilizatorul, eventual îmbrăcat, riscului căderii în mediul lichid sau care necesită scufundarea acestuia în mediul lichid.

Mijloace de plutire

Îmbrăcămintea care asigură un grad eficient de flotabilitate, în funcție de utilizarea previzibilă, poate fi purtată în condiții de securitate și care asigură o susținere pozitivă în apă. În condiții previzibile de utilizare, aceste EIP nu trebuie să limiteze libertatea de mișcare a

utilizatorului, ci să-i permită să înoate sau să acționeze pentru a scăpa de pericol, ori pentru a salva alte persoane.

5. Protecție împotriva efectelor dăunătoare ale zgomotului

EIP proiectate pentru a preveni efectele dăunătoare ale zgomotului trebuie să aibă capacitatea de a asigura atenuarea acestuia în asemenea măsură încât nivelurile sonore echivalente percepute de utilizator să nu depășească în nici o împrejurare valorile-limită zilnice prevăzute în Reglementarea tehnică privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la zgomot la locul de muncă.

Toate EIP trebuie să poarte o etichetă, care să indice nivelul de atenuare acustică și valoarea indicelui de confort asigurat de EIP; dacă acest lucru nu este posibil, eticheta trebuie aplicată pe ambalaj.

6. Protecție împotriva căldurii și/sau focului

EIP proiectate pentru a asigura protecția uneia sau a tuturor părților corpului împotriva efectelor căldurii și/sau focului trebuie să posede o capacitate de izolare termică și o rezistență mecanică corespunzătoare condițiilor de utilizare previzibile.

a) Materiale constitutive și alte componente ale EIP

Materialele constitutive și alte componente corespunzătoare pentru protecția împotriva căldurii radiante și convective trebuie să aibă un coeficient adecvat de transmisie a fluxului termic incident și un grad de incombustibilitate suficient pentru a se evita orice risc de aprindere spontană în condiții de utilizare previzibile.

Dacă partea exterioară a acestor materiale și componente trebuie să aibă capacitate de reflectare, gradul de reflexie trebuie să fie adecvat intensității fluxului termic datorat radiațiilor din domeniul infraroșu.

Materialele și alte componente ale echipamentelor destinate utilizării de scurtă durată în medii cu temperaturi înalte și cele ale EIP, peste care pot fi proiectate produse fierbinți, cum ar fi mari cantități de materiale topite, trebuie să aibă o capacitate termică suficientă pentru a reține o mare parte din căldura stocată pînă în momentul în care utilizatorul părăsește zona periculoasă și își scoate EIP.

Materialele și alte componente ale EIP, care pot fi împrășcate cu mari cantități de produse fierbinți trebuie să aibă și capacitatea de a amortiza suficient șocurile mecanice (a se vedea pct.1 cap. III al prezentei anexe). Materialele și alte componente ale EIP, care pot intra accidental în contact cu o flacără și cele utilizate la fabricarea echipamentelor de stingere a incendiilor, trebuie, de asemenea, să aibă un grad de noninflamabilitate corespunzător grupei de risc asociate condițiilor de utilizare previzibile. Ele nu trebuie să se topească atunci cînd sînt expuse la flacără și nici să contribuie la propagarea acesteia.

b) În EIP complete, gata de utilizare

În condiții de utilizare previzibile: cantitatea de căldură transmisă de EIP utilizatorului trebuie să fie suficient de scăzută, astfel încât căldura acumulată în timpul purtării în partea corpului expusă la risc să nu atingă în nici o împrejurare pragul de durere sau de afectare a sănătății;

dacă este necesar, EIP trebuie să împiedice pătrunderea vaporilor sau a lichidelor și nu trebuie să producă arsuri rezultate din contactul dintre stratul lor de protecție și utilizator.

Dacă EIP încorporează dispozitive de răcire pentru absorbția căldurii incidente prin evaporarea unor lichide sau prin sublimarea unor solide, acestea trebuie proiectate astfel încât toate substanțele volatile degajate să fie evacuate în afara învelișului de protecție exterior și nu către utilizator.

Dacă EIP încorporează un aparat de protecție respiratorie, acesta din urma trebuie să îndeplinească în mod corespunzător funcția de protecție ce-i este atribuită, în condiții de utilizare previzibile.

Fișa de instrucțiuni furnizată de producător, care însoțește fiecare model de EIP destinat

pentru o utilizare de scurtă durată în medii cu temperaturi înalte trebuie să ofere, în special, toate datele relevante pentru determinarea expunerii maxime admisibile a utilizatorului la căldura transmisă de echipament, atunci când este utilizat în conformitate cu scopul propus.

7. Protecție împotriva frigului

EIP proiectate pentru a proteja o parte sau toate părțile corpului împotriva efectelor frigului trebuie să aibă o capacitate de izolare termică și o rezistență mecanică corespunzătoare condițiilor de utilizare previzibile pentru care sînt comercializate.

a) Materiale constitutive și alte componente ale EIP

Materialele constitutive și alte componente corespunzătoare pentru protecția împotriva frigului trebuie să aibă un coeficient de transmisie a fluxului termic incident suficient de scăzut, după cum impun condițiile de utilizare previzibile. Materialele și alte componente flexibile ale EIP destinate utilizării în medii cu temperaturi scăzute trebuie să-și păstreze gradul de flexibilitate cerut de gesturile și pozițiile necesare.

Materialele și alte componente ale EIP, care pot fi împroșcate cu mari cantități de produse reci trebuie, de asemenea, să aibă o capacitate suficientă de absorbție a șocurilor mecanice (a se vedea pct.1 cap. III al prezentei anexe).

b) EIP complete, gata de utilizare în condiții de utilizare previzibile:

fluxul transmis de EIP utilizatorului trebuie să fie suficient de scăzut, astfel încît frigul acumulat în timpul purtării în orice punct al părții corpului care trebuie protejat, inclusiv vîrfurile degetelor de la mîini sau de la picioare, să nu atingă, în nici o împrejurare, pragul de durere sau de nocivitate pentru sănătate;

EIP trebuie să împiedice, în măsura în care este posibil, pătrunderea unor lichide, precum apa de ploaie, și nu trebuie să producă leziuni rezultate din contactul dintre stratul protector împotriva frigului și utilizator.

Dacă EIP încorporează un aparat de protecție respiratorie, acesta trebuie să-și îndeplinească, în mod corespunzător, funcția de protecție atribuită, în condițiile de utilizare previzibile.

Fișa de instrucțiuni furnizată de producător, care însoțește fiecare model de EIP destinat utilizării de scurtă durată în medii cu temperaturi scăzute, trebuie să furnizeze toate datele relevante pentru determinarea expunerii maxime admisibile a utilizatorului la frigul transmis prin echipament, atunci când sînt utilizate în conformitate cu scopul propus.

8. Protecție împotriva șocurilor electrice

EIP proiectate pentru a proteja o parte sau toate părțile corpului împotriva efectelor curentului electric trebuie să aibă un grad de izolație electrică satisfăcător, adecvat valorilor tensiunilor la care utilizatorul poate fi expus în cele mai nefavorabile condiții previzibile.

În acest scop materialele constitutive și alte componente ale acestor grupe de EIP trebuie alese sau proiectate și încorporate, astfel încît să se asigure că scurgerea de curent măsurată prin învelișul protector în condiții de încercare la tensiuni corelate cu cele care ar putea fi întîlnite “in situ” este diminuată și, în toate cazurile, este inferioară valorii convenționale maxime admisibile corelate cu pragul de toleranță.

Tipurile de EIP destinate exclusiv lucrărilor sau manevrelor în instalații electrice care sînt sau pot fi sub tensiune trebuie să poarte, ca și ambalajul lor, mărci care să indice, în special, clasa de protecție și/sau tensiunea de utilizare aferentă, numărul de serie și data fabricației; trebuie prevăzut un spațiu și în afara învelișului protector al acestor EIP, pentru înscrierea ulterioară a datei punerii în funcțiune și a datelor încercărilor periodice care urmează să fie efectuate.

Fișa de instrucțiuni furnizată de producător trebuie să indice, în special, utilizarea exclusivă căreia i-au fost destinate aceste EIP, precum și natura și frecvența încercărilor dielectrice la care acestea trebuie supuse pe durata vieții.

9. Protecție împotriva radiațiilor

a) Radiații neionizante

proiectate și încorporate astfel încât să asigure respirația utilizatorului și igiena respiratorie corespunzătoare pe durata purtării în condiții de utilizare previzibile.

Gradul de etanșeitate al piesei faciale, pierderea de presiune la inspirație, precum și, în cazul aparatelor filtrante, capacitatea de purificare trebuie să fie astfel încât să mențină pătrunderea agenților contaminanți dintr-o atmosferă poluată la un nivel cât mai scăzut și să nu afecteze sănătatea sau igiena utilizatorului.

EIP trebuie să poarte marca de identificare a producătorului și să furnizeze detalii cu privire la caracteristicile specifice ale acestui tip de echipament care, împreună cu instrucțiunile de utilizare, să permită unui utilizator calificat să folosească corect EIP.

Fișa de instrucțiuni furnizată de producător trebuie, de asemenea, să indice, în cazul aparatelor filtrante, termenul/data -limită de depozitare a filtrelor în stare nouă, păstrate în ambalajul original.

b) Protecție împotriva contactului ocular și cutanat

EIP destinate prevenirii contactelor superficiale ale unei părți sau a tuturor părților corpului cu substanțele periculoase și cu agenții infecțioși trebuie să poată preveni pătrunderea sau difuzia unor asemenea substanțe prin stratul protector în condițiile de utilizare previzibile pentru care EIP sînt plasate pe piață.

În acest scop materialele constitutive și alte componente ale acestor grupe de EIP trebuie alese sau proiectate și încorporate astfel încât să asigure, în cea mai mare măsură posibilă, o etanșeitate completă care să permită, acolo unde este necesar, utilizarea zilnică prelungită sau, dacă acest lucru nu este posibil, o etanșeitate limitată, care necesită restricționarea duratei de purtare.

Dacă, date fiind natura și condițiile de utilizare previzibile, anumite substanțe periculoase sau anumiți agenți infecțioși au o capacitate înaltă de pătrundere care limitează durata protecției asigurate de EIP în cauză, acestea trebuie supuse unor încercări standardizate în vederea clasificării pe baza eficienței. EIP considerate ca fiind în conformitate cu specificațiile de încercare trebuie să poarte o marcă prin care să se indice în special denumirile sau, în absența acestora, codurile substanțelor utilizate în încercări și perioada de protecție standard corespunzătoare. Fișa de instrucțiuni furnizată de producător trebuie, de asemenea, să conțină, în special, explicarea codurilor (dacă este necesar), o descriere detaliată a încercărilor standardizate și toate informațiile corespunzătoare pentru determinarea perioadei maxime admisibile de purtare în condiții de utilizare previzibile diferite.

11. Dispozitive de securitate pentru echipamente de scufundare

a) Aparare respiratorii

Aparatele respiratorii trebuie să permită alimentarea utilizatorului cu un amestec gazos respirabil în condițiile de utilizare previzibile și ținînd cont, în special, de adîncimea maximă de scufundare.

b) Acolo unde condițiile de utilizare previzibile impun acest lucru, echipamentul trebuie să cuprindă:

un costum care protejează utilizatorul împotriva presiunii care rezultă din adîncimea de scufundare maximă (a se vedea pct. 2 cap. III al prezentei anexe) și/sau împotriva frigului (a se vedea pct. 7 cap. III al prezentei anexe);

un dispozitiv de alarmă proiectat pentru a avertiza prompt utilizatorul cu privire la o iminentă cădere a alimentării cu amestecul gazos respirabil (a se vedea pct. 8 cap. II al prezentei anexe);

un costum de salvare care îi permite utilizatorului să revină la suprafață (a se vedea pct. 4 lit. a) cap. III al prezentei anexe).

DOCUMENTAȚIA TEHNICĂ FURNIZATĂ DE PRODUCĂTOR

Documentația tehnică prevăzută la pct. 16 lit. b) din prezenta Reglementare tehnică trebuie să cuprindă toate datele relevante cu privire la mijloacele utilizate de producător pentru a se asigura că EIP respectă cerințele esențiale care îl privesc, în special:

1. Dosarul tehnic de fabricație, constând din:
a) planuri generale și detaliate ale EIP, însoțite, acolo unde este cazul, de note de calcul și de rezultatele încercărilor pe prototip, în măsura în care este necesar pentru a se verifica respectarea cerințelor esențiale;

b) lista completă a cerințelor esențiale de siguranță și a standardelor conexe sau a altor specificații tehnice menționate la pct. 6 și 9 ale prezentei Reglementări tehnice, luate în considerare la proiectarea modelului.

2. O descriere a mijloacelor de măsurare și a utilajelor de încercări, care urmează să fie utilizate la locul de fabricare pentru a verifica conformitatea producției de EIP cu standardele conexe sau cu alte specificații tehnice și pentru a menține nivelul calității.

3. Un exemplar din fișa de instrucțiuni, furnizată de producător, prevăzută la pct. 4 cap. I din anexa nr.2 la prezenta Reglementare tehnică.

Anexa nr. 4
la Reglementarea tehnică „Cerințe
de securitate față de echipamentele
individuale de protecție”

CONTROLUL INTERN AL PROCESULUI DE PRODUCȚIE (MODULUL A)

1. Modulul A descrie etapele prin care producătorul sau reprezentantul său, cu sediul în Republica Moldova, care îndeplinește obligațiile prevăzute pentru acest modul, asigură și declară că produsele respective satisfac cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

2. Producătorul trebuie să elaboreze documentația tehnică prevăzută pentru prezentul modul. Producătorul sau reprezentantul său deține documentația tehnică o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs și, la solicitare, o pune la dispoziția organelor de supraveghere și control.

3. În cazul în care nici producătorul și nici reprezentantul său nu au sediul în Republica Moldova, obligația de a deține și de a pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, documentația tehnică revine importatorului.

4. Documentația tehnică trebuie să asigure evaluarea conformității produsului cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

5. Documentația tehnică trebuie să conțină:
a) descrierea generală a produsului;
b) proiecte de execuție, planuri de producere și scheme ale componentelor, subansamblurilor și circuitelor;
c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor menționate mai sus și a modului de funcționare a produsului;
d) lista standardelor conexe care conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale, aplicate integral sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din reglementările tehnice, în cazul în care nu s-au aplicat aceste standarde;
e) rezultate ale calculelor de proiectare și ale verificărilor efectuate;
f) rapoarte de încercări, cu indicarea factorilor nocivi, nivelurilor reale și maximal admisibile ale acestora.

6. Producătorul sau reprezentantul său păstrează un exemplar al declarației de conformitate împreună cu documentația tehnică, în baza căreia a fost eliberată declarația de conformitate.

7. Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de producție să asigure

conformitatea produsului fabricat cu documentația tehnică prevăzută la pct. 4 din modulul A și cu cerințele reglementărilor tehnice aplicabile acestora.

8. Producătorul sau reprezentantul său aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs, în baza documentației tehnice, întocmește declarația de conformitate, conform modelului din anexa nr. 7 și plasează produsul pe piață împreună cu această declarație.

Anexa nr. 5
la Reglementarea tehnică „Cerințe
de securitate față de echipamentele
individuale de protecție”

EXAMINAREA DE TIP (MODULUL B)

1. Modulul B descrie etapele procedurii prin intermediul căreia un organism de certificare desemnat constată și atestă faptul că un exemplar reprezentativ al produsului în cauză respectă prevederile din prezenta Reglementare tehnică.

2. Cererea pentru efectuarea examinării de tip se înaintează de către producător sau de către reprezentantul său unui organism de certificare desemnat.

3. Cererea de examinare de tip trebuie să includă următoarele:

a) denumirea și sediul producătorului sau denumirea și sediul reprezentantului său, dacă cererea este înaintată de către acesta din urmă;

b) documentația tehnică prevăzută la pct. 6;

c) declarația potrivit căreia aceeași cerere nu a mai fost înaintată nici unui alt organism de certificare.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

4. Solicitantul pune la dispoziția organismului de certificare un exemplar reprezentativ al produsului respectiv (în continuare - tip). Organismul poate solicita și alte exemplare, dacă acestea sînt necesare pentru realizarea programului de încercări.

5. Un tip de produs poate cuprinde mai multe variante ale produsului respectiv, cu condiția ca diferența dintre variante să nu afecteze nivelul de siguranță și celelalte cerințe referitoare la performanțele produsului.

6. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității produsului cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, să cuprindă informații privind proiectarea, producerea și exploatarea produsului și să conțină:

a) descrierea generală a produsului;

b) desene de execuție, planuri de producție și scheme ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor;

c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor menționate mai sus și a modului de exploatare a produsului;

d) lista standardelor conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale, aplicate integral sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din prezenta Reglementare tehnică, în cazul în care nu s-au aplicat aceste standarde;

e) rezultate ale calculelor de proiectare și ale verificărilor efectuate;

f) rapoarte de încercări eliberate de laboratoarele de încercări.

7. Organismul de certificare are următoarele obligații:

a) să examineze documentația tehnică, să verifice dacă tipul de produs a fost fabricat în conformitate cu documentația tehnică și să identifice elementele care au fost proiectate conform prevederilor din standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, precum și componentele care au fost proiectate fără a ține cont de prevederile standardelor respective;

b) să efectueze sau să solicite efectuarea examinărilor corespunzătoare și încercărilor necesare

pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de producător respectă cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, în cazul în care nu s-au aplicat standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului respectiv cu cerințele esențiale stabilite în prezenta Reglementare tehnică;

c) să efectueze sau să solicite efectuarea examinărilor corespunzătoare și încercărilor necesare pentru a verifica dacă standardele conexe au fost într-adevăr aplicate, în cazul în care producătorul a optat pentru aplicarea standardelor conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului cu cerințele esențiale respective;

d) să convină cu solicitantul asupra locului și timpului când vor fi efectuate examinările și încercările necesare.

8. Dacă tipul de produs respectă prevederile prezentei Reglementări tehnice, organismul desemnat eliberează solicitantului, în termen ce nu va depăși 30 de zile, un certificat de examinare de tip.

9. Certificatul de examinare de tip trebuie să conțină:

a) denumirea și sediul producătorului;

b) concluziile examinării;

c) condițiile pentru valabilitatea acestuia;

d) datele necesare pentru identificarea tipului de produs aprobat;

e) perioada de valabilitate a certificatului.

10. La certificatul de examinare de tip se anexează o listă cuprinzând elementele din documentația tehnică, semnificative pentru evaluarea conformității produsului, iar o copie de pe acestea o păstrează organismul de certificare desemnat.

11. În cazul în care se refuză certificarea unui tip de produs, organismul de certificare desemnat trebuie să prezinte în scris solicitantului refuzul argumentat, în termen ce nu va depăși 15 zile.

12. Solicitantul, în termen ce nu va depăși 5 zile, trebuie să informeze organismul de certificare desemnat, care deține documentația tehnică referitoare la certificatul de examinare de tip, asupra tuturor modificărilor produsului certificat. Dacă aceste modificări afectează conformitatea cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică sau condițiile prevăzute pentru utilizarea produsului, acesta va fi supus unei certificări suplimentare, care se efectuează sub forma unei completări la certificatul inițial de examinare de tip, în termen ce nu va depăși 15 zile.

13. Fiecare organism de certificare desemnat trebuie să transmită Organismului Național de Evaluare a Conformității, pentru evidență, copii de pe certificatele de examinare de tip, precum și de pe anexele și/sau completările acestora, în termen de până la 10 zile de la data emiterii lor.

14. Producătorul sau reprezentantul său păstrează împreună cu documentația tehnică copiile de pe certificatele de examinare de tip eliberate și de pe completările acestora o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs.

15. În situația în care nici producătorul și nici reprezentantul său nu au sediu în Republica Moldova, obligația de a deține și de a pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, documentația tehnică revine importatorului.

Anexa nr. 6
la Reglementarea tehnică „Cerințe
de securitate față de echipamentele
individuale de protecție”

ASIGURAREA CALITĂȚII PROCESULUI DE PRODUCERE (MODULUL D)

1. Modulul D descrie etapele prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute la prezentul modul asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele respective sînt conforme

cu tipul de produs, după cum se menționează în certificatul de examinare de tip, și îndeplinesc cerințele prezentei Reglementări tehnice.

2. Producătorul trebuie să aplice un sistem de management al calității certificat conform cerințelor standardului internațional ISO 9001 (în continuare - sistem al calității), pentru producerea și încercarea produsului finit, potrivit prevederilor prezentului modul. Sistemul calității certificat este supus evaluării periodice sub răspunderea organismului de certificare a sistemelor calității desemnat, prevăzută la acest modul.

Standardul internațional ISO 9001 este accesibil în Fondul național de documente normative de standardizare, gestionat de către Organismul Național de Standardizare.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul solicită organismului de certificare a sistemelor calității desemnat evaluarea sistemului calității pentru echipamentele în cauză.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să conțină:

- a) toate informațiile necesare pentru categoria respectivă de produse;
- b) documentația privind sistemul calității;

c) documentația tehnică aferentă tipului de produs aprobat și un exemplar al certificatului de examinare de tip.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

3.2. Sistemul calității trebuie să asigure conformitatea produselor cu tipul de produs, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

3.3 Toate elementele, cerințele și deciziile adoptate de producător sînt inserate într-un dosar sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să asigure o interpretare univocă a programelor, planurilor și înregistrărilor privind calitatea.

3.4. Documentația aferentă sistemului calității va include următoarele aspecte:

a) scopurile legate de calitate și structura organizatorică a agentului economic, responsabilitățile și atribuțiile conducerii acestuia referitor la calitatea produselor;

b) informația despre procesul de producție, metodele de control și asigurare a calității, precum și despre procesele și măsurile sistematice ce vor fi întreprinse;

c) încercările care se vor efectua înainte, în timpul și după finalizarea procesului de producție, precum și frecvența lor;

d) înregistrările rezultatelor ce țin de calitate: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat;

e) mijloacele de verificare permanentă a nivelului calității produsului, precum și de funcționare eficientă a sistemului calității.

3.5. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează sistemul calității pentru a stabili dacă acesta întrunește cerințele menționate la pct. 3.2. al prezentei anexe. Aceasta presupune conformitatea cu cerințele standardului internațional ISO 9001, adaptat pentru produsele la care se aplică.

3.6. Membrii echipei de evaluare trebuie să fie specialiști cu experiență în evaluarea procesului tehnologic de fabricare a produsului în cauză. Procedura include o evaluare la locul unde se fabrică produsul respectiv.

3.7. Organismul de certificare a sistemelor calității ia o decizie în privința corespunderii sistemului calității cu cerințele standardului menționat la pct.3.5. al prezentei anexe și aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind certificarea sau refuzul de certificare a sistemului calității, sub răspunderea organismului respectiv în ceea ce privește veridicitatea deciziei adoptate.

3.8. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile aferente sistemului calității, după cum a fost certificat, și să mențină în permanență acest sistem la un nivel adecvat și eficient.

3.9. Producătorul sau reprezentantul său, în termen ce nu va depăși 15 zile, informează organismul de certificare a sistemelor calității, care a certificat sistemul calității, asupra oricărei intenții de actualizare sau modificare a acestui sistem.

3.10. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul calității modificat satisface în continuare cerințele prevăzute la pct. 3.2. al prezentei anexe sau dacă este necesară o reevaluare a acestui sistem.

3.11. Organismul de certificare a sistemelor calității va aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind evaluarea sistemului calității.

4. Evaluarea periodică a sistemului calității sub răspunderea organismului de certificare a sistemelor calității desemnat

4.1. Scopul evaluării periodice a sistemului calității rezidă în asigurarea îndeplinirii corecte de către producător a obligațiilor aferente sistemului calității după cum a fost certificat.

4.2. Producătorul trebuie să permită accesul reprezentanților organismului de certificare a sistemelor calității, pentru efectuarea evaluărilor în încăperile de producție, încercarea și depozitarea produselor, punând la dispoziția acestor reprezentanți următoarele informații necesare:

a) documentația aferentă sistemului calității;
b) înregistrările rezultatelor privind calitatea: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele referitoare la nivelul de calificare al personalului implicat etc.

4.3. Organismul de certificare a sistemelor calității efectuează evaluări periodice anuale pentru a se asigura că producătorul menține în stare adecvată sistemul calității. Organismul de certificare a sistemelor calității eliberează producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare, care va conține rezultatele, concluziile și recomandările de rigoare privind sistemul calității.

4.4. Suplimentar la evaluările periodice prevăzute la pct.4.3. al prezentei anexe organismul de certificare a sistemelor calității, la solicitarea organelor de supraveghere și control, poate face evaluări inopinate ale sistemului calității certificat la sediul producătorului. Cheltuielile aferente evaluărilor inopinate le suportă autoritatea de control care a solicitat evaluarea respectivă.

În cadrul acestor evaluări organismul de certificare a sistemelor calității are dreptul, cu argumentările respective, să efectueze sau să solicite efectuarea încercărilor pentru verificarea funcționării corecte a sistemului calității. Organismul de certificare a sistemelor calității prezintă producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare și, dacă s-au efectuat încercări, un raport de încercări.

4.5. Producătorul deține și pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, pe o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs, următoarele documente:

a) documentația prevăzută la pct. 3.1. lit. b) al prezentei anexe;
b) documentele de actualizare sau modificare a sistemului calității;
c) deciziile și rapoartele organismului de certificare a sistemelor calității desemnat, prevăzute la pct. 3.1., 4.3. și 4.4. ale prezentei anexe ;
d) alte documente, la decizia și cu argumentările autorităților de reglementare.

4.6. Fiecare organism de certificare a sistemelor calității prezintă Organismului Național de Evaluare a Conformității copii ale certificatelor privind sistemele calității, eliberate sau retrase, în termen de până la 10 zile de la data emiterii acestora.

4.7. Producătorul sau reprezentantul său întocmește o declarație de conformitate în baza documentației tehnice prevăzute la pct. 3.4. al prezentei anexe.

4.8. Producătorul sau reprezentantul său aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs. Sub marca națională de conformitate SM urmează a fi plasat numărul de identificare al organismului de certificare, responsabil de evaluarea inițială și periodică, conform prevederilor

[anexa nr.7](#)

Anexa nr. 3
la Hotărîrea Guvernului nr.138
din 10 februarie 2009

**REGLEMENTARE TEHNICĂ
„ECHIPAMENTE ȘI SISTEME PROTECTOARE DESTINATE
UTILIZĂRII ÎN ATMOSFERE POTENȚIAL EXPLOZIVE”**

I. Domeniu de aplicare

1. Reglementarea tehnică „Echipamente și sisteme protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive” (în continuare – Reglementare tehnică) este elaborată în baza prevederilor Directivei Consiliului European 94/9/CE din 23 martie 1994 privind armonizarea legislației statelor-membre și se aplică echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive.

2. Sînt incluse în domeniul de aplicare al prezentei Reglementări tehnice dispozitivele de securitate, de control și de reglare destinate utilizării în afara atmosferelor potențial explozive, dar care sînt necesare sau care contribuie la funcționarea în condiții de securitate a echipamentelor și sistemelor protectoare în ceea ce privește riscurile de explozie.

3. Prezentă Reglementare tehnică nu se aplică:

- a) dispozitivelor medicale destinate utilizării într-un mediu medical;
- b) echipamentelor și sistemelor protectoare la care pericolul de explozie se datorează exclusiv prezenței substanțelor explozive sau a substanțelor chimice instabile;
- c) echipamentelor destinate utilizării în medii casnice și necomerciale în care atmosferele potențial explozive pot fi create doar rareori, în urma scurgerii accidentale de gaze;
- d) echipamentelor individuale de protecție reglementate, care fac obiectul anexei nr.2 la prezenta hotărîre;
- e) navelor maritime și unităților de platforme maritime mobile împreună cu echipamentele de la bordul acestora;
- f) mijloacelor de transport, și anume vehiculelor și remorcilor acestora, destinate exclusiv transportului de pasageri aerian, rutier, feroviar sau pe apă, precum și mijloacelor de transport, destinate transportului de bunuri pe cale aeriană, rutieră, feroviară sau pe apă. Nu trebuie excluse vehiculele destinate utilizării într-o atmosferă potențial explozivă;
- g) armelor, munițiilor și materialelor de război.

II. Terminologie

4. În sensul prezentei Reglementări tehnice se utilizează următorii termeni și expresii:

a) echipamente și sisteme protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive:
echipamente – mașini, aparatură, dispozitive fixe sau mobile, componente de control și instrumentație, precum și sisteme de detectare sau prevenire care, separat sau împreună, sînt destinate generării, transferului, stocării, măsurării, controlului și transformării energiei și/sau prelucrării materialelor și care prin propriile lor surse potențiale de aprindere pot cauza o explozie;

sisteme protectoare – dispozitive, altele decît componentele echipamentului definit mai sus, care sînt destinate opririi imediate a exploziilor incipiente și/sau limitării zonei afectate de explozie și care sînt introduse pe piață separat pentru utilizare ca sisteme cu funcțiune autonomă;

componente – piese esențiale pentru funcționarea în condiții de securitate a echipamentelor și sistemelor protectoare, dar care nu au o funcție autonomă;

b) *atmosfere explozive* – amestecul cu aer, în condiții atmosferice, al substanțelor inflamabile sub formă de gaze, vapori, ceață sau pulberi în care, după ce s-a produs aprinderea, combustia se

propagă în întregul amestec nears;
c) *atmosferă potențial explozivă* – o atmosferă susceptibilă de a deveni explozivă datorită condițiilor locale și operaționale;

d) grupe și categorii de echipamente:
echipamente grupa I – echipamente destinate utilizării în părțile subterane ale minelor și la acele părți ale instalațiilor de la suprafață, susceptibile de a fi puse în pericol de grizu și/sau la pulberi combustibile;

echipamente grupa a II-a – echipamente destinate utilizării în alte locuri susceptibile de a fi puse în pericol de către atmosfere explozive.

Categoriile de echipamente care definesc nivelurile de protecție necesare sînt prezentate în anexa nr. 1 la prezenta Reglementare tehnică.

Echipamentele și sistemele protectoare pot fi destinate numai unei anumite atmosfere explozive și în acest caz trebuie să fie marcate în mod corespunzător;

e) *utilizare destinată* – folosirea echipamentelor, sistemelor protectoare și dispozitivelor prevăzute la pct. 2 al prezentei Reglementări tehnice în conformitate cu grupa și categoria echipamentelor și cu toate informațiile furnizate de producător, care sînt necesare pentru funcționarea în condiții de siguranță a lor.

III. Condiții de plasare pe piață și liberă circulație

5. Se admite plasarea pe piață și/sau punerea în funcțiune a echipamentelor, sistemelor protectoare și dispozitivelor prevăzute la pct. 2 numai dacă ele nu periclitizează securitatea și sănătatea persoanelor sau, după caz, a animalelor domestice ori a bunurilor, atunci cînd sînt corespunzător instalate, întreținute și utilizate conform destinației lor.

6. Autoritățile competente pot emite, dacă este necesar, și alte reglementări pentru asigurarea protecției persoanelor, în special a angajaților care utilizează echipamentele, sistemele protectoare și dispozitivele prevăzute la pct. 2, cu condiția că acestea nu impun modificări ale echipamentelor, sistemelor protectoare și dispozitivelor prevăzute la pct. 2, care să contravină prevederilor prezentei Reglementări tehnice.

7. Cu ocazia tîrgurilor, expozițiilor, demonstrațiilor și altor asemenea manifestări, echipamentele, sistemele protectoare sau dispozitivele prevăzute la pct. 2, care nu sînt conforme prevederilor prezentei Reglementări tehnice, pot fi prezentate cu condiția ca un indicator vizibil să specifice clar faptul că astfel de echipamente, sisteme protectoare și dispozitive prevăzute la pct. 2 nu sînt conforme prevederilor prezentei Reglementări tehnice și nu pot fi puse în vânzare pînă cînd nu sînt aduse în stare de conformitate cu prevederile respective de producător sau de reprezentantul său autorizat. În timpul demonstrațiilor se vor lua măsuri de securitate corespunzătoare pentru a asigura protecția persoanelor.

8. Echipamentele, sistemele protectoare și dispozitivele prevăzute la pct. 2 trebuie să satisfacă cerințele esențiale pentru sănătate și securitate, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică, care le sînt aplicabile, ținîndu-se seama de utilizarea destinată.

9. Plasarea pe piață și/sau punerea în funcțiune a echipamentelor și sistemelor protectoare sau a dispozitivelor prevăzute la pct. 2, care sînt conforme prevederilor prezentei Reglementări tehnice nu pot fi interzise, restricționate sau împiedicate.

10. Plasarea pe piață și/sau punerea în funcțiune a componentelor care sînt însoțite de o declarație de conformitate prevăzută în anexa nr. 10 la prezenta Reglementare tehnică și care sînt destinate să fie încorporate în echipamente sau în sisteme protectoare, așa cum sînt ele definite în prezenta Reglementare tehnică, nu pot fi interzise, restricționate sau împiedicate.

11. Se consideră că sînt respectate toate prevederile prezentei Reglementări tehnice, inclusiv procedurile de evaluare a conformității cuprinse în capitalul IV, dacă:

a) echipamentele, sistemele protectoare și dispozitivele prevăzute la pct. 2 poartă marca națională de conformitate SM, prevăzută la capitolul VI și sînt însoțite de declarația de conformitate, prevăzută în anexa nr.10 la prezenta Reglementare tehnică;

b) componentele prevăzute la pct. 10 sînt însoțite de declarația de conformitate.

12. În absența standardelor conexe, lista standardelor voluntare și a codurilor de bună practică naționale existente, considerate importante sau relevante pentru implementarea corespunzătoare a cerințelor esențiale pentru sănătate și securitate, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică se aprobă de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

13. În cazul în care standardele naționale conexe cuprind una sau mai multe dintre cerințele esențiale pentru sănătate și securitate, se presupune că echipamentele, sistemele protectoare și dispozitivele prevăzute la pct. 2 sau componentele prevăzute la pct. 10, construite în conformitate cu standardele respective, sînt în conformitate cu cerințele pentru sănătate și securitate aplicabile.

Lista standardelor naționale conexe se actualizează periodic de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

14. Organul de control informează în scris organul central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale despre măsurile întreprinse în caz de neconformitate, indicînd motivele care au stat la baza deciziei sale și în special dacă neconformitatea este cauzată de:

- a) nerespectarea cerințelor esențiale pentru sănătate și securitate, prevăzute la pct. 8;
- b) aplicarea necorespunzătoare a standardelor prevăzute la pct. 13;
- c) anumite deficiențe ale standardelor prevăzute la pct. 13.

IV. Proceduri de evaluare a conformității

15. Procedurile pentru evaluarea conformității echipamentelor vizate, precum și, dacă este necesar, a dispozitivelor prevăzute la pct. 2, sînt următoarele:

- a) echipamente grupele I și II, categoriile M1 și 1.

Pentru a aplica marca națională de conformitate SM, producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să respecte procedura de examinare de tip, prevăzută în anexa nr. 3 la prezenta Reglementare tehnică, împreună cu:
procedura referitoare la asigurarea calității procesului de producere, prevăzută în anexa nr. 4 la prezenta Reglementare tehnică;
sau

procedura referitoare la verificarea produsului, prevăzută în anexa nr. 5 la prezenta Reglementare tehnică;

- b) echipamente grupele I și II, categoriile M 2 și 2.

i) în cazul motoarelor cu combustie internă și al echipamentelor electrice din aceste grupe și categorii, pentru a aplica marca națională de conformitate SM, producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să urmeze procedura de examinare de tip, prevăzută în anexa nr. 3 la prezenta Reglementare tehnică, în combinație:

cu procedura referitoare la conformitatea cu tipul de produs, prevăzută în anexa nr. 6 la prezenta Reglementare tehnică;
sau

cu procedura referitoare la asigurarea calității produsului, prevăzută în anexa nr. 7 la prezenta Reglementare tehnică;

ii) în cazul altor echipamente din aceste grupe și categorii, pentru a aplica marca națională de conformitate SM, producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să respecte procedura referitoare la controlul intern al procesului de producție, prevăzută în anexa nr. 8 la prezenta Reglementare tehnică și să înainteze documentația tehnică prevăzută la pct. 5 din anexa nr. 8 organismului desemnat, care trebuie să confirme primirea dosarului în cel mai scurt termen și să-l păstreze;

- c) echipamente grupa II, categoria 3.

Pentru a aplica marca națională de conformitate SM, producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să urmeze procedura referitoare la controlul intern al producției, prevăzută în anexa nr. 8 la prezenta Reglementare tehnică.
d) echipamente grupele I și II.

Pe lângă procedurile prevăzute la lit. a), b) și c), producătorul sau reprezentantul său autorizat poate, de asemenea, pentru a aplica marca națională de conformitate SM, să urmeze procedura referitoare la verificarea unității de produs, prevăzută în anexa nr. 9 la prezenta Reglementare tehnică.

16. Prevederile pct. 15 lit. a) sau d) se aplică pentru evaluarea conformității sistemelor protectoare autonome.

17. Procedurile prevăzute la pct. 15 trebuie aplicate referitor la componentele prevăzute la pct. 10, la prezenta Reglementare tehnică, cu excepția aplicării mărcii naționale de conformitate SM. Trebuie emisă o declarație de conformitate conform anexei nr.10 la prezenta Reglementare tehnică, de către producător sau reprezentantul său autorizat, declarând conformitatea componentelor cu prevederile prezentei Reglementări tehnice, care se referă la ele, enunțând caracteristicile lor și cum trebuie să fie ele încorporate în echipamente sau în sisteme protectoare, pentru a asigura conformarea cu cerințele esențiale pentru sănătate și securitate aplicabile echipamentelor sau sistemelor protectoare complete.

18. Pentru a aplica marca națională de conformitate SM, producătorul sau reprezentantul său autorizat poate urma procedura referitoare la controlul intern al procesului de producție, prevăzută în anexa nr. 8 la prezenta Reglementare tehnică, cu referire la aspectele de securitate prevăzute la pct. 1.2.7. din anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică.

19. Prin excepție de la prevederile pct.15-18, organul central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale, în baza unei solicitări justificate, poate autoriza plasarea pe piață și/sau punerea în funcțiune pe teritoriul Republicii Moldova a echipamentelor, sistemelor protectoare și dispozitivelor individuale prevăzute la pct. 2, în legătură cu care nu s-au aplicat procedurile prevăzute la alineatele anterioare și a căror utilizare este în interesul protecției.

20. În cazul în care echipamentelor, sistemelor protectoare și dispozitivelor prevăzute la pct. 2 le sînt aplicabile și alte reglementări care se referă la alte aspecte și care prevăd, de asemenea, aplicarea mărcii naționale de conformitate SM, prevăzută la capitolul VI, acesta trebuie să indice și conformitatea echipamentelor, sistemelor protectoare și dispozitivelor prevăzute la pct. 2 cu prevederile acelor reglementări.

21. Atunci cînd una sau mai multe dintre reglementări permit producătorului, într-o perioadă tranzitorie, alegerea regimului de aplicare, marca națională de conformitate SM trebuie să indice conformitatea numai cu dispozițiile reglementărilor aplicate de producător. În acest caz, în documentele, notele sau instrucțiunile cerute de aceste reglementări și care însoțesc echipamentele, sistemele protectoare și dispozitivele prevăzute la pct. 2 trebuie incluse referiri la reglementările aplicate.

V. Desemnarea organismelor de certificare

22. Desemnarea organismelor de evaluare a conformității echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive se efectuează de către Organismul Național de Evaluare a Conformității în calitate de autoritate competentă, la propunerea organului central de specialitate al administrației publice în domeniul situațiilor excepționale, conform Legii nr.186-XV din 24 aprilie 2003 cu privire la evaluarea conformității produselor.

23. Organismul Național de Evaluare a Conformității publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova lista organismelor de certificare desemnate și numărul lor de identificare, care se actualizează.

VI. Regulile de aplicare a mărcii naționale de conformitate SM

24. Marca națională de conformitate SM se aplică tuturor produselor, care constituie obiectul

prezentei Reglementări tehnice și denotă faptul că producătorul sau reprezentantul său, cu sediul în Republica Moldova, care a aplicat sau răspunde de aplicarea mărcii respective a verificat conformitatea produsului cu toate cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică și că produsul a fost supus procedurilor de evaluare a conformității, prevăzute de prezenta Reglementare tehnică.

25. Pentru produsele, care fac obiectul mai multor reglementări tehnice ce prevăd aplicarea mărcii naționale de conformitate SM, marca respectivă semnifică faptul că produsele în cauză sînt conforme cu prevederile tuturor reglementărilor tehnice aplicabile.

26. Marca națională de conformitate SM este formată din literele S și M, care simbolizează, respectiv, “securitate conform cerințelor esențiale” și “Moldova”. Simbolul grafic și dimensiunile mărcii naționale de conformitate SM trebuie să corespundă întocmai celor specificate în Regulile privind procedurile de evaluare a conformității produselor industriale din domeniul reglementat, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 395 din 17 aprilie 2006.

27. Marca națională de conformitate SM se execută în alb-negru sau într-o singură culoare în contrast cu fondul, prin orice procedeu tehnologic, care asigură obținerea unei imagini clare și durabile a mărcii pe toată perioada de utilizare a produselor respective marcate.

28. Marca națională de conformitate SM este însoțită de numărul de identificare al organismului de certificare desemnat, care a fost antrenat în faza de certificare respectivă, conform prevederilor prezentei Reglementări tehnice. Numărul de identificare al organismului de certificare desemnat se scrie la distanța de 5% din înălțimea mărcii, sub desenul grafic al acesteia, simetric axei verticale, cu înălțimea literelor (cifrelor) pînă la 15% din înălțimea mărcii.

29. Marca națională de conformitate SM și numărul de identificare al organismului de certificare desemnat se aplică de către producător sau de către reprezentantul său.

30. Pe un produs, concomitent cu marca națională de conformitate SM, pot fi aplicate mărci diferite, de exemplu, mărci ce indică conformitatea cu standardele naționale sau europene sau cu alte reglementări, cu condiția ca aceste mărci să nu poată fi confundate cu marca națională de conformitate SM. Aceste mărci pot fi aplicate cu condiția ca lizibilitatea și vizibilitatea mărcii naționale de conformitate SM să nu fie afectate.

31. Dacă organul de supraveghere și control stabilește că marca națională de conformitate SM a fost aplicată neadecvat, acesta obligă producătorul, reprezentantul său, ori persoana responsabilă de plasarea produsului respectiv pe piață să înlăture neconformitățile respective.

VII. Supravegherea pieței

32. Autoritatea de supraveghere a pieței privind corespunderea echipamentelor și sistemelor protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive, conform prezentei Reglementări tehnice, este autoritatea centrală de specialitate de reglementare în domeniul respectiv.

33. În cazul în care se constată că pentru echipamentele și sistemele protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive plasate pe piață nu se respectă prevederile prezentei Reglementări tehnice autoritatea de supraveghere a pieței aplică măsuri conform legii.

34. Încălcarea prevederilor prezentei Reglementări tehnice atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă, administrativă sau penală, după caz, în temeiul și în modul stabilit de lege.

Anexa nr. 1
la Reglementarea tehnică “Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive”

CRITERII PENTRU DETERMINAREA CLASIFICĂRII GRUPELOR DE ECHIPAMENTE ÎN CATEGORII

1. Echipamente grupa I

a) Categoria M1 cuprinde echipamente proiectate și, dacă este necesar, echipate cu mijloace

de protecție speciale suplimentare pentru a putea să funcționeze în conformitate cu parametrii operaționali stabiliți de către producător și care să asigure un nivel foarte înalt de protecție.

Echipamentele din această categorie sînt destinate pentru a fi utilizate în părțile subterane ale minelor ca și în acele părți ale instalațiilor de suprafață ale acestor mine periclitare de grizu și/sau pulberi combustibile.

Echipamentele din această categorie trebuie să rămîna funcționale chiar și în eventualitatea unor rare incidente care se referă la echipamente, cu o atmosferă explozivă prezentă și sînt caracterizate prin mijloace de protecție astfel încît:

în cazul defectării unui mijloc de protecție, cel puțin un al doilea mijloc independent asigură nivelul de protecție cerut;

nivelul de protecție cerut este asigurat în cazul producerii a două defecte independente unul de altul.

Echipamentele din această categorie trebuie să fie conforme cu cerințele suplimentare prevăzute la pct. 2.0.1. al anexei nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică;

b) Categoria M2 cuprinde echipamente proiectate pentru a fi capabile să funcționeze în conformitate cu parametrii funcționali stabiliți de producător și să asigure un nivel înalt de protecție.

Echipamentele din această categorie sînt destinate să fie utilizate în părțile subterane ale minelor ca și în acele părți ale instalațiilor de suprafață ale acestor mine la care este probabilă periclitarea prin grizu și/sau pulberi combustibile.

În caz de manifestare a unei atmosfere explozive alimentarea cu energie electrică a acestor echipamente este proiectată să se întrerupă.

Mijloacele de protecție referitoare la echipamentele din această categorie asigura nivelul necesar de protecție pe durata funcționării normale și, de asemenea, în cazul condițiilor mai severe de funcționare, în special acele rezultate de la manipularea severă și condiții schimbătoare de mediu ambiant.

Echipamentele din această categorie trebuie să fie conforme cu cerințele suplimentare prevăzute la pct. 2.0.2. al anexei nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică.

2. Echipamente grupa II

a) Categoria 1 cuprinde echipamente proiectate pentru a fi capabile să funcționeze în conformitate cu parametrii funcționali stabiliți de producător și să asigure un nivel foarte înalt de protecție.

Echipamentele din această categorie sînt destinate pentru utilizare în mediile în care atmosferele explozive cauzate de amestecuri de aer și gaze, vapori sau ceață sau amestecuri aer/pulberi sînt prezente continuu, pentru perioade lungi sau în mod frecvent.

Echipamentele din această categorie trebuie să asigure nivelul de protecție cerut, chiar și în cazul unor incidente rare referitoare la echipamente și sînt caracterizate prin asemenea mijloace de protecție încît:

în cazul defectării unui mijloc de protecție, cel puțin un al doilea mijloc independent asigura nivelul de protecție cerut; sau

nivelul de protecție cerut este asigurat în cazul producerii a două defecte independente unul de altul.

Echipamentele din această categorie trebuie să fie conforme cu cerințele suplimentare prevăzute la pct. 2.0.1. al anexei nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică.

b) Categoria 2 cuprinde echipamente proiectate pentru a fi capabile să funcționeze în conformitate cu parametrii funcționali stabiliți de producător și să asigure un nivel înalt de protecție.

Echipamentele din această categorie sînt destinate pentru a fi utilizate în medii în care sînt probabile să apară ocazional atmosfere explozive cauzate de gaze, vapori, ceață sau amestecuri de aer/pulberi.

Mijloacele de protecție referitoare la echipamentele din această categorie asigură nivelul cerut de protecție, chiar și în cazul deranjamentelor care apar frecvent sau defecte la echipamente care trebuie luate în considerare în mod normal.

Echipamentele din această categorie trebuie să fie conforme cu cerințele suplimentare prevăzute la pct. 2.2. al anexei nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică.

c) Categoria 3 cuprinde echipamente proiectate astfel încât să fie capabile să funcționeze în conformitate cu parametrii de funcționare stabiliți de producător și să asigure un nivel normal de protecție.

Echipamentele din această categorie sînt destinate pentru a fi utilizate în medii în care este improbabil să apară atmosfere explozive, cauzate de gaze, vapori, ceață sau amestecuri de aer/pulberi sau, dacă acestea apar, sînt probabile să apară rar și numai pe o perioadă scurtă.

Echipamentele din această categorie asigură nivelul cerut de protecție pe durata funcționării normale.

Echipamentele din această categorie trebuie să fie conforme cu cerințele suplimentare prevăzute la pct. 2.3. al anexei nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică.

Anexa nr. 2
la Reglementarea tehnică „Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive”

CERINȚE ESENȚIALE PENTRU SĂNĂTATE ȘI SECURITATE REFERITOARE LA PROIECTAREA ȘI CONSTRUCȚIA ECHIPAMENTELOR ȘI SISTEMELOR PROTECTOARE DESTINATE UTILIZĂRII ÎN ATMOSFERE POTENȚIAL EXPLOZIVE

Generalități

Cunoștințele tehnologice, care se pot schimba rapid, trebuie luate în considerare pe cît posibil și trebuie utilizate imediat.

Pentru dispozitivele prevăzute la pct. 2 al prezentei Reglementări tehnice cerințele esențiale trebuie să se aplice numai în măsura în care ele sînt necesare pentru securitatea, funcționarea și operarea sigură și fiabilă a acestor dispozitive în raport cu riscurile de explozie.

1. CERINȚE COMUNE PENTRU ECHIPAMENTE ȘI SISTEME PROTECTOARE

1.0. CERINȚE GENERALE

1.0.1. Principiile securității integrate la explozie

Echipamentele și sistemele protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive trebuie să fie proiectate din punctul de vedere al securității integrate la explozie.

În acest sens, producătorul trebuie să ia măsuri:
de a preveni, dacă e posibil, formarea atmosferelor explozive care pot fi produse sau eliberate de înseși echipamentele și sistemele protectoare;
de a preveni aprinderea atmosferelor explozive, luînd în considerare natura fiecărei surse electrice și neelectrice de aprindere;

în cazul în care totuși s-ar putea produce o explozie, susceptibilă să pună în pericol direct sau indirect persoane și, după caz, animale domestice sau bunuri, să o stopeze imediat și/sau să limiteze zona afectată de flăcări și presiuni produse de explozie, pînă la un nivel suficient de securitate.

1.0.2. Echipamentele și sistemele protectoare trebuie să fie proiectate și fabricate luînd în considerare eventualele defecte de funcțiune, pentru a se împiedica, pe cît este posibil, situațiile periculoase.

Trebuie luată în considerare și o eventuală utilizare greșită care poate fi anticipată în mod rezonabil.

1.0.3. Condiții speciale de control și întreținere

Echipamentele și sistemele protectoare supuse unor condiții speciale de control și întreținere trebuie proiectate și construite avînd în vedere asemenea condiții.

1.0.4. Condiții de mediu înconjurător

Echipamentele și sistemele protectoare trebuie astfel proiectate și fabricate încît să fie capabile să facă față la condițiile prezente sau previzibile de mediu înconjurător.

1.0.5. Marcare

Toate echipamentele și sistemele protectoare trebuie să fie marcate lizibil și rezistent cu următoarele caracteristici minime:

numele și adresa producătorului;
marca națională de conformitate SM;
identificarea seriilor sau tipului;
numărul de serie, dacă e cazul;
anul de fabricație;

marcajul specific al protecției la explozie [Ex], urmat de simbolul grupei și categoriei echipamentului;

pentru echipamente grupa II, litera "G" (privind atmosferele explozive cauzate de gaze, vapori sau ceață) și/sau litera "D" (privind atmosferele explozive cauzate de pulberi).

În afară de aceasta, cînd este necesar, ele trebuie, de asemenea, marcate cu toate informațiile indispensabile, pentru utilizarea lor în condiții de securitate.

1.0.6. Instrucțiuni

a) Toate echipamentele și sistemele protectoare trebuie să fie însoțite de instrucțiuni, care să conțină cel puțin următoarele detalii:

o reexpunere a indicațiilor prevăzute pentru marcaj, cu excepția numărului de serie (a se vedea pct. 1.0.5.), completată eventual de indicații suplimentare care să faciliteze întreținerea (de exemplu, adresa importatorului, reparatorului etc.);

instrucțiuni pentru a efectua fără riscuri:
punerea în funcțiune;

asamblarea și dezasamblarea;

mentenanța (întreținere și depanaj);
instalarea;

reglarea;

atunci cînd este necesar, indicarea zonelor periculoase, situate în fața dispozitivelor de descărcare a presiunii;

atunci cînd este necesar, instrucțiuni de pregătire;

indicații necesare care permit să se stabilească în cunoștință de cauză, dacă un echipament dintr-o categorie indicată sau un sistem protector poate fi utilizat fără pericol în atmosferă explozivă în condițiile de funcționare prevăzute;

parametrii electrici și de presiune, temperaturile maxime de suprafață și alte valori limită;

condiții particulare de utilizare, atunci cînd este necesar, inclusiv indicații cu privire la greșelile în utilizare, care pot să apară după cum arată experiența;

caracteristicile esențiale ale uneltelor care pot fi montate la echipamente sau sisteme protectoare, atunci cînd este necesar;

b) Instrucțiunile trebuie redactate de către producător sau reprezentantul său autorizat.

La punerea în funcțiune, toate echipamentele și sistemele protectoare trebuie să fie însoțite de o traducere a instrucțiunilor în limba sau limbile oficiale a(ale) țării în care urmează să fie folosit echipamentul și sistemul protector, precum și de instrucțiunile în limba originală.

Această traducere trebuie să fie făcută de care producător sau reprezentantul său autorizat sau de persoana care plasează pe piață echipamentul sau sistemul protector în zona lingvistică respectivă.

Instrucțiunile de întreținere destinate a fi utilizate de către personalul de specialitate angajat de producător sau reprezentantul său autorizat pot fi redactate într-o singură limbă, înțeleasă de către acest personal.

c) Instrucțiunile trebuie să conțină desenele și schemele necesare pentru punerea în funcțiune, întreținerea, inspecția, verificarea funcționării corecte și, unde e cazul, repararea echipamentului sau sistemului protector, împreună cu toate instrucțiunile utile, în special cu privire la securitate.

d) Toată documentația care descrie echipamentul sau sistemul protector nu trebuie să contrazică instrucțiunile cu privire la aspectele de securitate.

1.1. Alegerea materialelor

1.1.1. Materialele utilizate pentru construcția echipamentelor și sistemelor protectoare nu trebuie să declanșeze o explozie, luând în considerare solicitările funcționale previzibile.

1.1.2. În limitele condițiilor de funcționare stabilite de către producător, nu trebuie să fie posibil să se producă reacții între materialele utilizate și constituenții atmosferei potențial explozive, care ar putea deprecia protecția la explozie.

1.1.3. Materialele trebuie să fie astfel selectate încât schimbările prognozabile ale caracteristicilor și compatibilității lor în combinație cu alte materiale să nu conducă la o reducere a protecției asigurate; în special, trebuie avute în vedere rezistența la coroziune, rezistența la uzură, conductibilitatea electrică, rezistența la șocuri, îmbătrânirea și efectele variațiilor de temperatură.

1.2. Proiectare și construcție

1.2.1. Echipamentele și sistemele protectoare trebuie să fie proiectate și fabricate luându-se în considerare cunoștințele tehnologice în materia de protecție la explozie, astfel încât ele să poată fi folosite în condiții de securitate pe toată durata previzibilă de viață.

1.2.2. Componentele destinate a fi încorporate în/sau utilizate ca înlocuitoare în echipamente și sisteme protectoare trebuie astfel proiectate și construite încât să funcționeze în condiții de securitate pentru scopul lor destinat al protecției la explozie, atunci când sînt instalate în conformitate cu instrucțiunile producătorului.

1.2.3. Structuri închise și prevenirea defectelor de etanșeitate

Echipamentele care pot degaja gaze sau pulberi inflamabile trebuie să folosească, pe cît este posibil, numai structuri închise.

Dacă echipamentul conține deschizături sau îmbinări neetanșe, acestea trebuie să fie, pe cît este posibil, astfel proiectate încât gazele sau pulberile degajate să nu poată genera atmosfere explozive în afara echipamentului.

Orificiile, prin care sînt introduse sau extrase materiale, trebuie, pe cît este posibil, să fie astfel proiectate și echipate încât să se limiteze emisiile de materiale inflamabile pe durata umplerii sau golirii.

1.2.4. Depunerile de pulberi

Echipamentele și sistemele protectoare destinate a fi utilizate în zone prăfuite trebuie să fie astfel proiectate încât pulberile depuse pe suprafața lor să nu se aprindă.

De regulă, depunerile de pulberi trebuie limitate, pe cît este posibil. Echipamentele și sistemele protectoare trebuie să poată fi curățate ușor.

Temperaturile de suprafață ale părților echipamentelor trebuie să fie mult sub temperatura de incandescență a pulberilor depozitate.

Trebuie luată în considerare grosimea pulberilor depozitate și, dacă este cazul, trebuie luate măsuri de limitare a temperaturii, pentru a se preveni o acumulare de căldură.

1.2.5. Mijloace suplimentare de protecție

Echipamentele și sistemele protectoare care pot fi expuse la anumite tipuri de tensiuni exterioare trebuie să fie echipate, dacă este necesar, cu mijloace suplimentare de protecție.

Echipamentele trebuie să reziste la tensiunile aplicate, fără ca protecția la explozie să fie diminuată.

1.2.6. Deschidere în condiții de securitate

Dacă echipamentele și sistemele protectoare sînt într-o incintă sau într-un container închis care face parte din însăși protecția la explozie, acestea nu trebuie să poată fi deschise decît numai cu o unealtă specială sau prin măsuri de protecție adecvate.

1.2.7. Protecția împotriva altor pericole

Echipamentele și sistemele protectoare trebuie astfel proiectate și fabricate încît:

- a) să se evite rănirea sau altă vătămare care ar putea fi cauzată prin contact direct sau indirect;
- b) temperatura de suprafață a părților accesibile sau radiațiile care pot cauza un pericol să nu se producă;

- c) să se elimine pericolele neelectrice care au fost revelate prin experiență;

- d) condițiile previzibile de suprasarcină nu conduc la situații periculoase.

Dacă pentru echipamente și sisteme protectoare riscurile la care se face referire în prezentul punct sînt în întregime sau parțial acoperite de alte reglementări în vigoare, prezenta Reglementare tehnică nu trebuie să se aplice sau trebuie să înceteze să fie aplicată în cazul unor asemenea echipamente și sisteme protectoare și a unor asemenea riscuri din domeniul de aplicare a acelor reglementări specifice.

1.2.8. Suprasarcina echipamentelor

Trebuie prevenită suprasarcina periculoasă a echipamentelor prin intermediul dispozitivelor integrate de măsurare, comandă și reglare din faza de proiectare, în special, prin intermediul limitatoarelor de supracurent, limitatoarelor de temperatură, întrerupătoarelor de presiune diferențială, debitmetrelor, releelor de timp, tahometrelor și/sau dispozitivelor de supraveghere de același gen.

1.2.9. Sisteme de capsulare antideflagrantă

Dacă părțile care pot aprinde o atmosferă explozivă sînt plasate într-o incintă, trebuie luate măsuri să se asigure că capsula rezistă la presiunea dezvoltată pe durata unei explozii interioare a unui amestec exploziv și previne transmiterea exploziei la atmosfera explozivă care înconjoară capsularea.

1.3. Surse potențiale de aprindere

1.3.1. Pericole generate de diferite surse de aprindere

Nu trebuie să apară surse potențiale de aprindere cum ar fi scînteii, flăcări, arcuri electrice, temperaturi înalte de suprafață, energie acustică, radiații optice, unde electromagnetice ori alte surse.

1.3.2. Pericole generate de electricitatea statică

Trebuie prevenite prin măsuri corespunzătoare sarcinile electrostatice capabile să conducă la descărcări periculoase.

1.3.3. Pericole generate de curenți electrici de dispersie și de scurgere

Trebuie preveniți curenții electrici de dispersie și de scurgere în părțile conductive ale echipamentelor care pot conduce, de exemplu, la apariția unei coroziuni periculoase, supraîncălzirea suprafețelor sau scînteii capabile să provoace o aprindere.

1.3.4. Pericole generate de supraîncălzire

Trebuie prevenită, cît mai mult posibil, în faza de proiectare, supraîncălzirea cauzată de frecare sau impact care se poate produce, de exemplu, între materiale și părți în contact unele cu altele în timp ce se rotesc sau prin intruzia unor corpuri străine.

1.3.5. Pericole generate de echilibrări de presiune

Echipamentele și sistemele protectoare trebuie proiectate astfel, ca echilibrările de presiune condiționate de către dispozitivele integrate de măsurare, control și reglare să nu genereze unde de șoc sau compresiuni care să poată cauza aprinderea.

1.4. Pericole condiționate de influența perturbațiilor exterioare

1.4.1. Echipamentele și sistemele protectoare trebuie proiectate și construite astfel încît să-și poată îndeplini funcția lor destinată în deplină securitate chiar și în condiții ale mediului ambiant

schimbătoare și în prezența unor tensiuni exterioare, umidității, vibrațiilor, contaminării și altor efecte exterioare, luând în considerare limitele condițiilor de funcționare stabilite de producător.

1.4.2. Părțile echipamentelor utilizate trebuie să fie corespunzătoare solicitărilor mecanice și termice destinate și trebuie să fie capabile să reziste la acțiunea substanțelor agresive existente sau previzibile.

1.5. Cerințe referitoare la dispozitivele legate de securitate

1.5.1. Dispozitivele de securitate trebuie să funcționeze independent de orice dispozitive de măsurare și/sau de control cerute pentru funcționare.

Pe cât este posibil, defecțiunea unui dispozitiv de securitate trebuie detectată suficient de rapid, prin mijloace tehnice corespunzătoare, pentru a se asigura că probabilitatea producerii unor situații periculoase să fie foarte mică.

De regulă, trebuie aplicat principiul “sigur contra defectării” (fail-safe).

De regulă, comutările de securitate trebuie să acționeze direct dispozitivele de control relevante fără să fie substituite prin software.

1.5.2. În cazul defectării unui dispozitiv de securitate, echipamentele și/sau sistemele protectoare trebuie, pe cât este posibil, să fie puse în stare de securitate.

1.5.3. Sistemele de oprire, în caz de urgență, ale dispozitivelor de securitate trebuie, pe cât este posibil, să fie dotate cu dispozitive de blocare a repornirii. O nouă comandă de pornire poate fi aplicată unei funcționări normale numai după readucerea intenționată la zero a dispozitivelor de blocare împotriva repornirii.

1.5.4. Dispozitive de afișaj și control

Atunci când se utilizează dispozitive de afișaj și control, ele trebuie să fie proiectate în conformitate cu principiile ergonomice, pentru a se obține cel mai înalt nivel posibil de securitate în funcționare în ceea ce privește riscul de explozie.

1.5.5. Cerințe privind dispozitivele cu funcție de măsurare destinate protecției împotriva exploziilor.

În măsura în care ele se referă la echipamentele utilizate în atmosfere explozive, dispozitivele cu funcție de măsurare trebuie astfel proiectate și fabricate încât să facă față cerințelor de funcționare previzibile și condițiilor speciale de utilizare.

1.5.6. Atunci când este necesar, precizia citirii și funcționarea dispozitivelor cu funcție de măsurare trebuie să poată fi controlată.

1.5.7. Proiectarea dispozitivelor cu funcție de măsurare trebuie să încorporeze un factor de securitate care să asigure că pragul de alarmă se află suficient de departe în afara limitelor de explozie și/sau aprindere a atmosferei care trebuie analizată, ținând cont, în special, de condițiile de funcționare ale instalațiilor și devierile posibile ale sistemului de măsurare.

1.5.8. Riscurile generate de software

La proiectarea echipamentelor, sistemelor protectoare și dispozitivelor de securitate, controlate de software trebuie să se aibă în vedere, în special, riscurile provenite de la defectele din program.

1.6. Integrarea cerințelor de siguranță ale sistemului.

1.6.1. Echipamentele și sistemele protectoare încorporate în procesele automate care deviază de la condițiile de funcționare prevăzute trebuie să poată fi decuplate manual cu condiția ca aceasta să nu compromită condițiile de securitate.

1.6.2. Atunci când se acționează sistemul de închidere și de urgență, energia acumulată trebuie dispersată cât se poate de rapid sau izolată, astfel încât să nu mai constituie o sursă de pericol.

Aceasta nu se referă la energia stocată electrochimic.

1.6.3. Riscuri generate de întreruperi de energie

Echipamentele și sistemele protectoare în care o întrerupere de energie poate antrena propagarea unor pericole suplimentare trebuie să poată fi menținute într-o stare sigură de funcționare, independent de restul instalației.

1.6.4. Pericole generate de conexiuni
Echipamentele și sistemele protectoare trebuie să fie dotate cu intrări adecvate de cabluri și tuburi.

În cazul în care echipamentele și sistemele protectoare sînt destinate să fie utilizate în combinație cu alte echipamente și sisteme protectoare, interfața trebuie să fie sigură.

1.6.5. Plasarea dispozitivelor de avertizare ca părți ale echipamentelor
În cazul în care echipamentele sau sistemele protectoare încorporează dispozitive de detectare sau alarmă pentru supravegherea apariției atmosferelor explozive, trebuie furnizate instrucțiunile necesare pentru amplasarea lor în locurile cele mai adecvate.

2. CERINȚE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA ECHIPAMENTE

2.0. Cerințe aplicabile echipamentelor, grupa I
2.0.1. Cerințe aplicabile echipamentelor categoria M1, grupa I
2.0.1.1. Echipamentele trebuie proiectate și fabricate astfel încît sursele de aprindere să nu devină active nici chiar în cazul rarelor incidente legate de echipamente.
Echipamentele trebuie să fie echipate cu mijloace de protecție astfel încît:
în cazul cedării unui mijloc de protecție, cel puțin un al doilea mijloc independent să asigure nivelul necesar de protecție;
în cazul producerii a două căderi independente una de alta, nivelul necesar de protecție să rămîină asigurat.

Dacă este necesar, aceste echipamente trebuie să fie echipate cu sisteme suplimentare de blocare adecvate.

Ele trebuie să rămîină funcționale în atmosfere explozive.
2.0.1.2. Dacă este necesar, echipamentele trebuie astfel construite încît pulberile să nu poată pătrunde în ele.

2.0.1.3. Temperaturile de suprafață ale părților de echipamente trebuie să fie ținute mult sub temperatura de aprindere a amestecurilor aer/pulberi previzibile, pentru a se preveni aprinderea pulberilor în suspensie.

2.0.1.4. Echipamentele trebuie să fie proiectate, astfel încît deschiderea părților de echipamente care pot fi surse de aprindere să fie posibilă numai în absența energiei sau în condiții de securitate intrinsecă. Dacă nu e posibilă inactivarea echipamentului, producătorul trebuie să atașeze o etichetă de avertizare pe părțile care se deschid ale echipamentului.

Dacă este necesar, echipamentul trebuie să fie dotat suplimentar cu sisteme de blocare adecvate.

2.0.2. Cerințe aplicabile echipamentelor categoria M 2, grupa I
2.0.2.1. Echipamentele trebuie să fie echipate cu mijloace de protecție care să asigure că sursele de aprindere nu pot să devină active pe durata funcționării normale, chiar și în condiții de funcționare mai severe, în special cele generate de manipularea severă și în condiții schimbătoare ale mediului ambiant.

Atunci cînd apar atmosfere explozive, alimentarea cu energie a acestor echipamente trebuie să fie întreruptă.

2.0.2.2. Echipamentele trebuie proiectate astfel încît deschiderea părților de echipamente care pot fi surse de aprindere să fie posibilă numai în absența energiei sau prin intermediul sistemelor de blocare adecvate. Dacă nu este posibilă inactivarea echipamentului, producătorul trebuie să atașeze o etichetă de avertizare pe părțile care se deschid ale echipamentelor.

2.0.2.3. În privința măsurilor de protecție contra exploziilor condiționate de prezența pulberilor, trebuie respectate cerințele care corespund categoriei M 1.

2.1. Cerințe aplicabile echipamentelor categoria 1, grupa II
2.1.1. Atmosfere explozive cauzate de gaze, vapori sau ceață

2.1.1.1. Echipamentele trebuie proiectate și fabricate astfel încît sursele de aprindere să nu

devină active, nici chiar în cazul rarelor incidente legate de echipamente. Ele trebuie să fie echipate cu mijloace de protecție, astfel încât: în cazul cedării unui mijloc de protecție, cel puțin un al doilea mijloc independent să asigure nivelul necesar de protecție, să asigure nivelul necesar de protecție în cazul apariției a două defecte apărute independent unul de altul.

2.1.1.2. Pentru echipamente cu suprafețe care se pot încălzi trebuie să se ia măsuri care să asigure ca temperaturile de suprafață maxime indicate să nu fie depășite nici chiar în cele mai nefavorabile împrejurări.

Trebuie, de asemenea, luate în considerare creșterile de temperatură cauzate de acumulări de căldură și reacții chimice.

2.1.1.3. Echipamentele trebuie să fie proiectate astfel încât deschiderea părților de echipamente care pot fi surse de aprindere să fie posibilă numai în absența energiei sau în condiții de securitate intrinsecă. Dacă nu e posibilă inactivarea echipamentului, producătorul trebuie să atașeze o etichetă de avertizare pe părțile care se deschid ale echipamentului.

Dacă este necesar, echipamentele trebuie să fie dotate suplimentar cu sisteme de blocare adecvate.

2.1.2. Atmosfere explozive cauzate de amestecuri de aer/pulberi

2.1.2.1. Echipamentele trebuie să fie proiectate și construite astfel încât să nu se producă aprinderea amestecului de aer/pulberi nici în cazul unor incidente rare legate de echipamente.

Ele trebuie să fie echipate cu mijloace de protecție astfel încât: în cazul defectării unui mijloc de protecție, cel puțin un al doilea mijloc independent să asigure nivelul de protecție prevăzut, să asigure nivelul de protecție prevăzut în cazul în care se produc două defecte independent unul de celalalt.

2.1.2.2. Dacă este necesar, echipamentele trebuie să fie astfel proiectate încât pulberile să poată intra sau ieși din echipamente numai prin locurile destinate special. Intrările de cablu și piesele de racordare trebuie, de asemenea, să satisfacă această cerință.

2.1.2.3. Temperaturile de suprafață ale părților de echipamente trebuie să fie mult sub temperatura de aprindere a amestecurilor de aer/pulberi previzibilă.

2.1.2.4. În ceea ce privește deschiderea părților de echipamente în condiții de securitate, se aplică cerințele pct. 2.1.1.3.

2.2. Cerințe aplicabile echipamentelor categoria 2, grupa II

2.2.1. Atmosfere explozive cauzate de gaze, vapori sau ceață

2.2.1.1. Echipamentele trebuie să fie astfel proiectate și fabricate încât să evite sursele de aprindere chiar și în cazul unor deranjamente frecvente sau unor defecte de funcționare, care, în mod normal, trebuie luate în considerare.

2.2.1.2. Părțile de echipamente trebuie proiectate și construite astfel încât temperaturile lor de suprafață indicate să nu fie depășite nici chiar în cazul riscurilor care apar din situații anormale, anticipate de producător.

2.2.1.3. Echipamentele trebuie proiectate astfel încât deschiderea părților de echipamente care pot fi surse de aprindere să fie posibilă numai în absența energiei sau prin intermediul sistemelor de blocare adecvate. Dacă nu este posibilă inactivarea echipamentului, producătorul trebuie să atașeze o etichetă de avertizare pe părțile care se deschid ale echipamentelor.

2.2.2. Atmosfere explozive cauzate de amestecuri de aer/pulberi

2.2.2.1. Echipamentele trebuie proiectate și fabricate astfel încât să se prevină aprinderea amestecurilor aer/pulberi, chiar și în cazul deranjamentelor care se produc frecvent sau defecțiunilor de funcționare a echipamentelor care trebuie luate în considerare în mod normal.

2.2.2.2. În ceea ce privește temperaturile de suprafață, se aplică cerințele pct. 2.1.2.3.

2.2.2.3. În ceea ce privește protecția de pulberi, se aplică cerințele pct. 2.1.2.2.

2.2.2.4. În ceea ce privește deschiderea părților de echipamente în condiții de securitate, se aplică cerințele pct. 2.2.1.3.

2.3. Cerințe aplicate echipamentelor categoria 3, grupa II

2.3.1. Atmosfere explozive cauzate de gaze, vapori sau ceață

2.3.1.1. Echipamentele trebuie proiectate și construite astfel încât să prevină sursele de aprindere previzibile care pot apare la funcționarea normală.

2.3.1.2. Temperaturile de suprafață nu trebuie să depășească temperaturile maxime de suprafață stabilite în condițiile de funcționare prevăzute. Se pot admite temperaturi mai mari doar în cazuri excepționale, numai dacă producătorul adoptă măsuri protectoare suplimentare.

2.3.2. Atmosfere explozive cauzate de amestecuri de aer/pulberi

2.3.2.1. Echipamentele trebuie proiectate și fabricate astfel încât amestecurile de aer/pulberi să nu poată fi aprinse de sursele de aprindere previzibile care pot exista în condiții normale de funcționare.

2.3.2.2. În ceea ce privește temperaturile de suprafață se aplică cerințele pct. 2.1.2.3.

2.3.2.3. Echipamentele, inclusiv intrările de cablu și piesele de racordare, trebuie să fie astfel construite încât, luând în considerare dimensiunile particulelor, pulberile să nu poată dezvolta amestecuri explozive aer/pulberi și nici să formeze acumulări periculoase în interiorul echipamentelor.

3. CERINȚE SUPLIMENTARE PRIVIND SISTEMELE PROTECTOARE

3.0. Cerințe generale

3.0.1. Sistemele protectoare trebuie astfel dimensionate încât să se reducă efectele unei explozii la un nivel suficient de securitate.

3.0.2. Sistemele protectoare trebuie proiectate astfel încât să poată fi amplasate în modul care să împiedice ca exploziile să se răspândească prin reacții în lanț sau prin jeturi periculoase și exploziile incipiente să nu devină detonante.

3.0.3. În cazul întreruperii alimentării cu energie, sistemele protectoare trebuie să-și mențină capacitatea de a funcționa pe o perioadă suficientă, pentru a se evita o situație periculoasă.

3.0.4. Sistemele de protecție nu trebuie să se defecteze în urma unei interferențe din exterior.

3.1. Concepere și proiectare

3.1.1. Caracteristicile materialelor

În ceea ce privește caracteristicile materialelor, presiunea și temperatura maximă care trebuie luate în considerare în faza de concepere sînt presiunea anticipată pe durata unei explozii care apare în condiții de funcționare extreme și efectul de încălzire anticipat al flăcării.

3.1.2. Sistemele protectoare proiectate astfel încât să reziste la explozii sau să conțină explozii trebuie să fie capabile să reziste la unda de șoc produsă fără pierderea integrității sistemului.

3.1.3. Accesoriile racordate la sistemele protectoare trebuie să fie capabile să reziste la presiunea maximă anticipată a exploziei fără a-și pierde capacitatea de a funcționa.

3.1.4. La conceperea și proiectarea sistemelor protectoare trebuie luate în considerare reacțiile cauzate de presiune în echipamentele periferice și în conductele de lucru conectate.

3.1.5. Sisteme de descărcare

Dacă există probabilitatea ca solicitările exercitate asupra sistemelor protectoare să depășească rezistența lor structurală, trebuie prevăzute în proiect dispozitive adecvate de descărcare fără pericol pentru persoanele aflate în proximitate.

3.1.6. Sisteme de suprimare a exploziei

Sistemele de suprimare a exploziilor trebuie concepute și proiectate astfel încât, în caz de incident, să reacționeze la o explozie incipientă pe cît este posibil în cel mai rapid mod, iar contraacțiunea lor trebuie să fie cu efect optim, ținînd cont de creșterea maximă a presiunii și de presiunea maximă a exploziei.

3.1.7. Sisteme de decuplare

Sistemele de decuplare destinate deconectării echipamentelor specifice cât se poate de rapid în cazul exploziilor incipiente prin intermediul unor dispozitive adecvate, trebuie astfel concepute și proiectate încât să rămână protejate împotriva transmiterii aprinderii interne și să-și păstreze rezistența mecanică în condiții de funcționare.

3.1.8. Sistemele protectoare trebuie să poată să fie integrate într-un circuit cu un prag de alarmă adecvat astfel încât, dacă este necesar, să se înceteze alimentarea și ieșirea produsului și să se deconecteze acele părți de echipamente, care nu mai pot funcționa în condiții de securitate.

Anexa nr. 3
la Reglementarea tehnică "Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive"

EXAMINAREA DE TIP (MODULUL B)

1. Acest modul descrie etapele procedurii prin intermediul căreia un organism de certificare desemnat constată și atestă faptul că un exemplar reprezentativ al produsului în cauză respectă prevederile din prezenta Reglementare tehnică.

2. Cererea pentru efectuarea examinării de tip se înaintează de către producător sau de către reprezentantul său unui organism de certificare desemnat.

3. Cererea de examinare de tip trebuie să includă următoarele:

a) denumirea și sediul producătorului sau denumirea și sediul reprezentantului său, dacă cererea este înaintată de către acesta din urmă;

b) documentația tehnică prevăzută la pct. 6 din prezenta anexă;

c) declarația potrivit căreia aceeași cerere nu a mai fost înaintată nici unui alt organism de certificare.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

4. Solicitantul pune la dispoziția organismului de certificare un exemplar reprezentativ al produsului respectiv (în continuare - tip). Organismul poate solicita și alte exemplare, dacă acestea sînt necesare pentru realizarea programului de încercări.

5. Un tip de produs poate cuprinde mai multe variante ale produsului respectiv, cu condiția ca diferența dintre variante să nu afecteze nivelul de siguranță și celelalte cerințe referitoare la performanțele produsului.

6. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității produsului cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, să cuprindă informații privind proiectarea, producerea și exploatarea produsului și să conțină:

a) descrierea generală a produsului;

b) desene de execuție, planuri de producție și scheme ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor;

c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor menționate mai sus și a modului de exploatare a produsului;

d) lista standardelor conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale, aplicate integral sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din prezenta Reglementare tehnică, în cazul în care nu s-au aplicat aceste standarde;

e) rezultate ale calculelor de proiectare și ale verificărilor efectuate;

f) rapoarte de încercări eliberate de laboratoarele de încercări.

7. Organismul de certificare are următoarele obligații:

a) să examineze documentația tehnică, să verifice dacă tipul de produs a fost fabricat în conformitate cu documentația tehnică și să identifice elementele care au fost proiectate conform prevederilor din standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, precum și componentele care au fost proiectate fără a ține

cont de prevederile standardelor respective;

b) să efectueze sau să solicite efectuarea examinărilor corespunzătoare și încercărilor necesare, pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de producător respectă cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, în cazul în care nu s-au aplicat standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului respectiv cu cerințele esențiale stabilite;

c) să efectueze sau să solicite efectuarea examinărilor corespunzătoare și încercărilor necesare pentru a verifica dacă standardele conexe au fost într-adevăr aplicate, în cazul în care producătorul a optat pentru aplicarea standardelor conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului cu cerințele esențiale respective;

d) să convină cu solicitantul asupra locului și timpului când vor fi efectuate examinările și încercările necesare.

8. Dacă tipul de produs respectă prevederile prezentei Reglementări tehnice, organismul desemnat eliberează solicitantului, în termen ce nu va depăși 30 de zile, un certificat de examinare de tip.

9. Certificatul de examinare de tip trebuie să conțină:

a) denumirea și sediul producătorului;

b) concluziile examinării;

c) condițiile pentru valabilitatea acestuia;

d) datele necesare pentru identificarea tipului de produs aprobat;

e) perioada de valabilitate a certificatului.

10. La certificatul de examinare de tip se anexează o listă care cuprinde elementele din documentația tehnică, semnificative pentru evaluarea conformității produsului, iar o copie de pe acestea o păstrează organismul de certificare desemnat.

11. În cazul în care se refuză certificarea unui tip de produs, organismul de certificare desemnat trebuie să prezinte în scris solicitantului refuzul argumentat, în termen ce nu va depăși 15 zile.

12. Solicitantul, în termen ce nu va depăși 5 zile, trebuie să informeze organismul de certificare desemnat, care deține documentația tehnică referitoare la certificatul de examinare de tip, asupra tuturor modificărilor produsului certificat. Dacă aceste modificări afectează conformitatea cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică sau condițiile prevăzute pentru utilizarea produsului, acesta va fi supus unei certificări suplimentare, care se efectuează sub forma unei completări la certificatul inițial de examinare de tip, în termen ce nu va depăși 15 zile.

13. Fiecare organism de certificare desemnat trebuie să transmită Organismului Național de Evaluare a Conformității, pentru evidență, copii de pe certificatele de examinare de tip, precum și de pe anexele și/sau completările acestora, în termen de până la 10 zile de la data emiterii lor.

14. Producătorul sau reprezentantul său păstrează împreună cu documentația tehnică copiile de pe certificatele de examinare de tip eliberate și de pe completările acestora o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs.

15. În situația în care nici producătorul și nici reprezentantul său nu au sediu în Republica Moldova, obligația de a deține și de a pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, documentația tehnică revine importatorului.

Anexa nr. 4

la Reglementarea tehnică „Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive”

ASIGURAREA CALITĂȚII PROCESULUI DE PRODUCERE (MODULUL D)

1. Prezentul modul descrie etapele prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute în acest modul asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele respective sînt

conforme cu tipul de produs, după cum se menționează în certificatul de examinare de tip, și îndeplinesc cerințele prezentei Reglementări tehnice.

2. Producătorul trebuie să aplice un sistem de management al calității certificat conform cerințelor standardului internațional ISO 9001 (în continuare - sistem al calității) pentru producerea și încercarea produsului finit, conform prevederilor prezentului modul. Sistemul calității certificat prevăzut de prezentul modul este supus evaluării periodice sub răspunderea organismului de certificare a sistemelor calității desemnat.

Standardul internațional ISO 9001 este accesibil în Fondul național de documente normative de standardizare, gestionat de către Organismul Național de Standardizare.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul solicită organismului de certificare a sistemelor calității desemnat evaluarea sistemului calității pentru echipamentele în cauză.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității trebuie să conțină:

- a) toate informațiile necesare pentru categoria respectivă de produse;
- b) documentația privind sistemul calității;

c) documentația tehnică aferentă tipului de produs aprobat și un exemplar al certificatului de examinare de tip.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

3.2. Sistemul calității trebuie să asigure conformitatea produselor cu tipul de produs, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

3.3. Toate elementele, cerințele și deciziile adoptate de producător sînt inserate într-un dosar sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul calității trebuie să asigure o interpretare univocă a programelor, planurilor și înregistrărilor privind calitatea.

3.4. Documentația aferentă sistemului calității va include următoarele aspecte:

- a) scopurile legate de calitate și structura organizatorică a agentului economic, responsabilitățile și atribuțiile conducerii acestuia referitor la calitatea produselor;
- b) informația despre procesul de producție, metodele de control și asigurare a calității, precum și despre procesele și măsurile sistematice ce vor fi întreprinse;
- c) încercările care se vor efectua înainte, în timpul și după finalizarea procesului de producție, precum și frecvența lor;
- d) înregistrările rezultatelor ce țin de calitate: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind calificarea personalului implicat;
- e) mijloacele de verificare permanentă a nivelului calității produsului, precum și de funcționare eficientă a sistemului calității.

3.5. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează sistemul calității pentru a stabili dacă acesta întrunește cerințele menționate la pct. 3.2. din prezenta anexă. Aceasta presupune conformitatea cu cerințele standardului internațional ISO 9001, adaptat pentru produsele la care se aplică.

3.6. Membrii echipei de evaluare trebuie să fie specialiști cu experiență în evaluarea procesului tehnologic de fabricare a produsului în cauză. Procedura include o evaluare la locul unde se fabrică produsul respectiv.

3.7. Organismul de certificare a sistemelor calității ia o decizie în privința corespunderii sistemului calității cu cerințele standardului menționat la pct.3.5. din prezenta anexă și aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind certificarea sau refuzul de certificare a sistemului calității, sub răspunderea organismului respectiv în ceea ce privește veridicitatea deciziei adoptate.

3.8. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile aferente sistemului calității, după cum a fost certificat, și să mențină în permanență acest sistem la un nivel adecvat și eficient.

3.9. Producătorul sau reprezentantul său, în termen ce nu va depăși 15 zile, informează organismul de certificare a sistemelor calității, care a certificat sistemul calității, asupra oricărei intenții de actualizare sau modificare a acestui sistem.

3.10. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul calității modificat satisface în continuare cerințele prevăzute la pct. 3.2. din prezenta anexă sau dacă este necesară o reevaluare a acestui sistem.

3.11. Organismul de certificare a sistemelor calității va aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind evaluarea sistemului calității.

4. Evaluarea periodică a sistemului calității sub răspunderea organismului de certificare a sistemelor calității desemnat

4.1. Scopul evaluării periodice a sistemului calității rezidă în asigurarea îndeplinirii corecte de către producător a obligațiilor aferente sistemului calității, după cum a fost certificat.

4.2. Producătorul trebuie să permită accesul reprezentanților organismului de certificare a sistemelor calității, pentru efectuarea evaluărilor în încăperile de producție, încercarea și depozitarea produselor, punând la dispoziția acestor reprezentanți următoarele informații necesare:

a) documentația aferentă sistemului calității;
b) înregistrările rezultatelor privind calitatea: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele referitoare la nivelul de calificare al personalului implicat etc.

4.3. Organismul de certificare a sistemelor calității efectuează evaluări periodice, pentru a se asigura că producătorul menține în stare adecvată sistemul calității. Organismul de certificare a sistemelor calității eliberează producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare, care va conține rezultatele, concluziile și recomandările de rigoare privind sistemul calității.

4.4. Suplimentar la evaluările periodice prevăzute la pct.4.3. din prezenta anexă, organismul de certificare a sistemelor calității, la solicitarea organelor de supraveghere și control, poate face evaluări inopinate ale sistemului calității certificat la sediul producătorului. Cheltuielile aferente evaluărilor inopinate le suportă autoritatea de control care a solicitat evaluarea respectivă.

În cadrul acestor evaluări organismul de certificare a sistemelor calității are dreptul, cu argumentările respective, să efectueze sau să solicite efectuarea încercărilor pentru verificarea funcționării corecte a sistemului calității. Organismul de certificare a sistemelor calității prezintă producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare și, dacă s-au efectuat încercări, un raport de încercări.

4.5. Producătorul deține și pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, pe o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs, următoarele documente:

a) documentația prevăzută la pct. 3.1. lit. b) din prezenta anexă;
b) documentele de actualizare sau modificare a sistemului calității;
c) deciziile și rapoartele organismului de certificare a sistemelor calității desemnat, prevăzute la pct. 3.1., 4.3. și 4.4. din prezenta anexă.

4.6. Fiecare organism de certificare a sistemelor calității prezintă Organismului Național de Evaluare a Conformității copii ale certificatelor privind sistemele calității, eliberate sau retrase, în termen de până la 10 zile de la data emiterii acestora.

4.7. Producătorul sau reprezentantul său întocmește o declarație de conformitate în baza documentației tehnice prevăzute la pct. 3.4. din prezenta anexă.

4.8. Producătorul sau reprezentantul său aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs.

Sub marca națională de conformitate SM urmează a fi plasat numărul de identificare al organismului de certificare, responsabil de evaluarea inițială și periodică, conform prevederilor

prezentului modul.

Anexa nr. 5
la Reglementarea tehnică "Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive"

VERIFICAREA PRODUSULUI (MODULUL F)

1. Prezentul modul descrie etapele prin care un producător sau reprezentantul său verifică, asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele examinate conform prevederilor prezentului modul sînt conforme cu tipul de produs aprobat, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și respectă cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

2. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de producție să asigure conformitatea produselor cu tipul de produs aprobat, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

3. Organismul de certificare desemnat trebuie să efectueze examinările și încercările corespunzătoare pentru verificarea conformității produsului respectiv cu cerințele prezentei Reglementări tehnice, fie prin examinarea și încercarea fiecărei unități de produs, fie prin examinarea și încercarea produselor pe baze statistice, conform prevederilor prezentului modul. Metoda de examinare și încercare a produsului se alege de producător.

4. Producătorul sau reprezentantul său păstrează un exemplar al declarației de conformitate o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs.

5. Verificarea prin examinarea și încercarea fiecărui produs

5.1. Toate produsele sînt examinate individual și se efectuează încercările corespunzătoare, conform prevederilor din standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică, sau se efectuează încercări echivalente, pentru verificarea conformității acestora cu tipul descris în certificatul de examinare de tip de produs și cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

5.2. Organismul de certificare notificat trebuie să elibereze producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un certificat de conformitate cu referire la încercările efectuate, solicitînd aplicarea pe produsul la care se referă certificatul de conformitate, sub marca națională de conformitate SM, a numărului său de identificare.

5.3. Producătorul sau reprezentantul său deține și pune la dispoziția organului de supraveghere și control, la solicitare, certificatele de conformitate eliberate pe numele său.

Anexa nr. 6
la Reglementarea tehnică „Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive”

CONFORMITATEA CU TIPUL DE PRODUS (MODULUL C)

1. Prezentul modul descrie etapele prin care producătorul sau reprezentantul său asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele respective sînt conforme cu tipul de produs indicat în certificatul de examinare de tip și sînt respectate cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

2. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a garanta că procesul de producere asigură conformitatea produselor fabricate cu tipul de produs aprobat, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, și cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

3. Producătorul sau reprezentantul său păstrează un exemplar al declarației de conformitate pentru produsul respectiv pe o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs.

4. În cazul în care nici producătorul și nici reprezentantul său nu au sediul în Republica Moldova, obligația de a deține și de a pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, documentația tehnică revine importatorului.

5. Pentru fiecare produs fabricat se efectuează una sau mai multe încercări privind unul sau mai multe aspecte specifice ale produsului. Aceste încercări sînt executate de producător sau în numele acestuia. Încercările se efectuează sub responsabilitatea unui organism de certificare desemnat.

6. Organismul de certificare efectuează sau solicită efectuarea evaluărilor periodice ale produselor respective. Se examinează un eșantion adecvat dintre produsele finite, prelevat de către organismul de certificare, și se efectuează încercările corespunzătoare prevăzute în standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate a produsului respectiv cu cerințele esențiale sau se efectuează încercări cu efect echivalent, pentru a verifica conformitatea procesului de producție cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică. În cazurile în care unul sau mai multe dintre produsele verificate nu sînt conforme cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică, organismul de certificare trebuie, în termen ce nu va depăși 15 zile, să indice producătorului ca acesta să ia măsurile necesare pentru înlăturarea neconformităților.

7. Producătorul sau reprezentantul său întocmește o declarație de conformitate în baza documentației tehnice pentru produsele respective.

8. Producătorul sau reprezentantul său, în baza declarației de conformitate, trebuie să aplice marca națională de conformitate SM pe fiecare produs. Sub marca națională de conformitate SM este plasat numărul de identificare al organismului de certificare care a eliberat certificatul de examinare de tip.

Anexa nr. 7
la Reglementarea tehnică „Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive”

ASIGURAREA CALITĂȚII PRODUSULUI (MODULUL E)

1. Prezentul modul descrie etapele prin care producătorul care îndeplinește obligațiile prevăzute în modul, asigură și declară, pe propria răspundere, că produsele ce fac obiectul evaluării sînt conforme cu tipul de produs aprobat, după cum se specifică în certificatul de examinare de tip, eliberat conform modulului B și satisfac cerințele prezentei Reglementări tehnice.

2. În cadrul controlului intern și încercării finale a produsului, producătorul aplică un sistem al calității, certificat în baza prevederilor prezentului modul, descrise la pct. 3 din prezenta anexă. Sistemul calității certificat este supus evaluării periodice, conform prevederilor prezentului modul, sub responsabilitatea unui organism de certificare a sistemelor calității desemnat.

3. Sistemul calității

3.1. Producătorul trebuie să solicite organismului de certificare a sistemelor calității desemnat evaluarea sistemului calității pentru fabricarea produselor respective.

Cererea pentru evaluarea sistemului calității va conține:

a) toate informațiile necesare pentru categoria de produse solicitate;

b) documentația ce ține de sistemul calității;

c) documentația tehnică aferentă tipului de produs aprobat și un exemplar al certificatului de examinare de tip.

Termenul de examinare a cererii și a materialelor prezentate nu va depăși 10 zile.

3.2. În cadrul sistemului calității se efectuează examinarea fiecărui produs și încercări corespunzătoare, prevăzute în standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale din prezenta Reglementare tehnică, sau încercări echivalente, pentru a garanta conformitatea produsului respectiv cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică. Toate

elementele, cerințele și deciziile adoptate de producător se inserează într-un dosar sub formă de proceduri și instrucțiuni scrise și implementate de întreprindere. Documentația ce ține de sistemul calității trebuie să asigure o interpretare univocă a programelor, planurilor și înregistrărilor privind calitatea.

3.3. Documentația privind sistemul calității conține descrierea următoarelor aspecte:

- a) scopurile aferente calității și structurii organizatorice a agentului economic, responsabilitățile și atribuțiile conducerii acestuia cu privire la calitatea produselor;
- b) examinările și încercările care vor fi efectuate după finisarea procesului de producție;
- c) mijloacele de verificare permanentă a funcționării eficiente a sistemului calității;
- d) înregistrările rezultatelor privind calitatea: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele privind nivelul de calificare al personalului implicat etc.

3.4. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează sistemul calității, pentru a stabili dacă acesta întrunește cerințele menționate la pct. 3.2 din modulul E. Aceasta presupune conformitatea cu cerințele standardului internațional ISO 9001, ținând cont de natura specifică a produselor pentru care se aplică sistemul calității.

Standardul internațional ISO 9001 este accesibil în Fondul național de documente normative de standardizare, gestionat de către Organismul Național de Standardizare.

3.5. Membrii echipei de evaluare trebuie să fie specialiști cu experiență în evaluarea procesului tehnologic de fabricare a produsului în cauză. Procedura include o evaluare la locul unde se fabrică produsul.

3.6. Organismul de certificare a sistemelor calității ia o decizie în privința corespunderii sistemului calității cerințelor standardului menționat la pct.3.4. din modulul E și aduce la cunoștința producătorului decizia sa, în termen ce nu va depăși 30 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia motivată privind certificarea sau refuzul de certificare a sistemului calității, sub răspunderea organismului de certificare respectiv în ceea ce privește veridicitatea deciziei adoptate.

3.7. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile ce țin de sistemul calității, după cum a fost certificat inițial, și să mențină în permanență acest sistem la un nivel adecvat și eficient.

3.8. Producătorul sau reprezentantul său, în termen ce nu va depăși 5 zile, informează organismul care a certificat sistemul calității asupra oricărei intenții de actualizare sau modificare a acestui sistem.

3.9. Organismul de certificare a sistemelor calității evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul calității modificat satisface în continuare cerințele prevăzute la pct.3.2. din modulul E sau dacă este necesară o reevaluare a acestuia.

3.10. Organismul de certificare a sistemelor calității aduce la cunoștința producătorului decizia sa în termen ce nu va depăși 15 zile. Comunicarea va conține concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

4. Evaluarea periodică a sistemului calității sub răspunderea unui organism de certificare a sistemelor calității desemnat

4.1. Evaluarea periodică a sistemului calității are drept scop asigurarea îndeplinirii corecte de către producător a obligațiilor ce țin de sistemul calității certificat.

4.2. Producătorul trebuie să permită accesul reprezentanților organismului de certificare a sistemelor calității pentru efectuarea evaluărilor periodice în încăperile de producție, pentru evaluarea proceselor de control intern, de încercare și depozitare a produselor, punând la dispoziția acestor reprezentanți următoarele informații necesare:

- a) documentația privind sistemul calității;
- b) documentația tehnică;
- c) înregistrările rezultatelor privind calitatea: rapoartele de încercări, rezultatele etalonărilor, rapoartele referitoare la nivelul de calificare al personalului implicat.

4.3. Organismul de certificare a sistemelor calității efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că producătorul menține la un nivel adecvat sistemul calității. Organismul de certificare a sistemelor calității eliberează producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare periodică, care va conține rezultatele, concluziile și recomandările de rigoare privind sistemul calității.

4.4. Suplimentar la evaluările periodice prevăzute la pct.4.3. din modulul E, organismul de certificare a sistemelor calității, la solicitarea organelor de supraveghere și control, poate face evaluări inopinate la sediul producătorului. Cheltuielile aferente evaluărilor inopinate le suportă autoritatea de control care a solicitat evaluarea respectivă.

În cadrul acestor evaluări periodice, organismul de certificare a sistemelor calității are dreptul, cu argumentările de rigoare, să efectueze sau să solicite efectuarea încercărilor pentru verificarea funcționării corecte a sistemului calității. Organismul de certificare a sistemelor calității prezintă producătorului, în termen ce nu va depăși 15 zile, un raport de evaluare periodică a sistemului calității și, dacă s-au efectuat încercări, un raport de încercări.

4.5. Producătorul deține și pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, pe o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs, următoarele documente:

- a) documentația prevăzută la pct. 3.1. lit. c) din modulul E;
- b) documentele de actualizare sau modificare a sistemului calității, prevăzute la pct.3.8. din modulul E;
- c) deciziile și rapoartele organismului de certificare a sistemelor calității, prevăzute la pct. 3,10., 4.3. și 4.4. din prezentul modul.

4.6. Fiecare organism de certificare a sistemelor calității prezintă Organismului Național de Evaluare a Conformității copii ale certificatelor privind sistemul calității, eliberate sau retrase, în termen de până la 10 zile de la data emiterii acestora.

4.7. Producătorul sau reprezentantul său întocmește, în baza documentației tehnice, o declarație de conformitate.

4.8. Producătorul sau reprezentantul său, în baza declarației de conformitate, aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs. Sub marca națională de conformitate SM este plasat numărul de identificare al organismului care a efectuat evaluarea, conform modulului B.

Anexa nr.8
la Reglementarea tehnică „Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive”

CONTROLUL INTERN AL PROCESULUI DE PRODUCȚIE (MODULUL A)

1. Modulul A descrie etapele prin care producătorul sau reprezentantul său, cu sediul în Republica Moldova, care îndeplinește obligațiile prevăzute pentru acest modul, asigură și declară că produsele respective satisfac cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

2. Producătorul trebuie să elaboreze documentația tehnică prevăzută pentru prezentul modul. Producătorul sau reprezentantul său deține documentația tehnică o perioadă de minimum 10 ani de la data fabricării ultimului produs și, la solicitare, o pune la dispoziția organelor de supraveghere și control.

3. În cazul în care nici producătorul și nici reprezentantul său nu au sediul în Republica Moldova, obligația de a deține și de a pune la dispoziția organelor de supraveghere și control, la solicitare, documentația tehnică îi revine importatorului.

4. Documentația tehnică trebuie să asigure evaluarea conformității produsului cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică.

5. Documentația tehnică trebuie să conțină:
- a) descrierea generală a produsului;
 - b) proiecte de execuție, planuri de producere și scheme ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor;
 - c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor menționate mai sus și a modului de funcționare a produsului;
 - d) lista standardelor conexe care conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale, aplicate integral sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale din prezenta Reglementare tehnică, în cazul în care nu s-au aplicat aceste standarde;
 - e) rezultate ale calculelor de proiectare și ale verificărilor efectuate;
 - f) rapoarte de încercări, cu indicarea factorilor nocivi, nivelurilor reale și maximale admisibile ale acestora.
6. Producătorul sau reprezentantul său păstrează un exemplar al declarației de conformitate împreună cu documentația tehnică, în baza căreia a fost eliberată declarația de conformitate.
7. Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de producție să asigure conformitatea produsului fabricat cu documentația tehnică prevăzută la pct.4 din modulul A și cu cerințele reglementărilor tehnice aplicabile acestora.
8. Producătorul sau reprezentantul său aplică marca națională de conformitate SM pe fiecare produs, în baza documentației tehnice, întocmește declarația de conformitate și plasează produsul pe piață împreună cu această declarație.

Anexa nr. 9
la Reglementarea tehnică „Echipamente
și sisteme protectoare destinate utilizării
în atmosfere potențial explozive”

VERIFICAREA UNITĂȚII DE PRODUS (MODULUL G)

1. Modulul G descrie etapele prin care producătorul asigură și declară, pe propria răspundere, că produsul supus evaluării, pentru care a fost eliberat certificatul de conformitate prevăzut la prezentul modul, este conform cu cerințele prezentei Reglementări tehnice.
- Organismul de certificare examinează produsul individual și efectuează încercările corespunzătoare, după cum prevăd standardele conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică, sau încercări echivalente, pentru a asigura conformitatea produsului cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică și eliberează, în termen ce nu va depăși 15 zile, un certificat de conformitate cu referire la încercările în cauză.
2. Producătorul întocmește un dosar cu documentația tehnică. Documentația tehnică asigură evaluarea conformității produsului respectiv cu cerințele din prezenta Reglementare tehnică, cunoașterea mai bună a proiectului, producerea, funcționarea și exploatarea produsului respectiv.
3. În măsura în care este important pentru evaluarea conformității produsului, documentația tehnică trebuie să cuprindă:
- a) descrierea generală a produsului;
 - b) un proiect de execuție, un plan al producției și scheme ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor;
 - c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor sus-menționate și a modului de funcționare și exploatare a produsului;
 - d) lista standardelor conexe ce conferă prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute în prezenta Reglementare tehnică, aplicată integral sau parțial, precum și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru respectarea cerințelor din prezenta Reglementare tehnică, dacă nu s-au aplicat aceste standarde;

- e) certificatul de conformitate;
- f) rezultate ale calculelor de proiectare și ale verificărilor efectuate;
- g) rapoarte de încercări, cu indicarea factorilor nocivi, nivelurilor reale și maximal admisibile ale acestora.
4. Producătorul sau reprezentantul său întocmește, în baza documentației tehnice, o declarație de conformitate.
5. Producătorul sau reprezentantul său, în baza declarației de conformitate emise, aplică marca națională de conformitate SM și sub ea indică numărul de identificare al organismului care a eliberat certificatul de conformitate.

[anexa nr.10](#)